

Arrest

nr. 315 332 van 23 oktober 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DIRICKX
Italiëlei 213 / 15
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 19 april 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 14 maart 2024 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 april 2024 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHERS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 maart 2024 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van het verblijf. Dit is het thans bestreden besluit, dat aan de verzoekster per aangetekend schrijven van 19 maart 2024 ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Naam: V. (...)

Voornaam: A. (...)

Geboortedatum: (...).1971

Geboorteplaats: V. (...)

Nationaliteit: Nederland

Krachtens artikel 44bis§2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 05.04.2014 diende u een “Aanvraag van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van beschikker van voldoende bestaansmiddelen (bijlage 19)” in te Antwerpen. U werd verzocht om binnen de drie maanden, ten laatste op 05.07.2014, nog een aantal bijkomende documenten in te dienen. U vertelde dat u zich niet wenste uit te schrijven in Nederland, maar dat u zowel in Nederland als België ingeschreven wenste te zijn. U zei dat uw dochter nog naar school ging in Nederland en dit niet wenste te wijzigen en uzelf zou elke dag naar Groningen rijden waar u werkte. In afwachting van de uitvoering van de controle van de verblijfplaats werd u in het wachtregister op het opgegeven adres ingeschreven.

Op 15.04.2014 werd u uit de registers afgevoerd wegens geen recht op inschrijving.

Op 11.12.2014 diende u een “Aanvraag van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van loontrekker (bijlage 19)” in te Antwerpen. U werd verzocht om binnen de drie maanden, ten laatste op 11.03.2015, bewijzen van effectieve tewerkstelling voor te leggen. In afwachting van de uitvoering van de controle van de verblijfplaats werd u in het wachtregister op het opgegeven adres ingeschreven. Op 22.12.2014 werd u ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Op 20.01.2015 legde u een verklaring af van wettelijke samenwoning met M. S. (...) (geboren op (...).1977 te Paramaribo, Suriname). De verklaring werd diezelfde dag vermeld in het bevolkingsregister. Dhr. M. (...) diende op 08.05.2015 een “Aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als uw partner” in en verkreeg zo recht op verblijf in België.

Op 11.03.2015 nam de stad Antwerpen een “Beslissing tot weigering van verblijf van meer dan 3 maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten” (bijlage 20). U kreeg tot 17.04.2015 om alsnog de vereiste documenten over te maken. Op 17.03.2015 werden de ontbrekende documenten (in casu: 3 salarisstroomkjes van E. T. A. (...)) ingediend.

Op 11.06.2015 werd u in het bezit gesteld van een “verklaring van inschrijving”.

Op 22.07.2015 werd u een E-kaart afgeleverd.

Op 23.03.2017 werd de wettelijke samenwoning met M. S. (...) in onderlinge overeenstemming stopgezet.

Op 14.07.2017 werd u ambtelijk geschrapt uit de registers (voorstel tot ambtelijke schrapping: 13.04.2017).

Op 08.08.2017 werd u na een positieve woonstcontrole terug ingeschreven en werd u een “Verklaring van inschrijving” (bijlage 8) afgeleverd. Op 12.08.2017 werd u in het bezit gesteld van een E-kaart die nog verlengd werd.

Op 06.09.2017 diende u voor uw dochter (V. R. L. D. (...), geboren op (...).2005 te Groningen, nationaliteit: Nederland) een “Aanvraag van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van descendant” (bijlage 19) in. U werd verzocht om binnen de drie maanden, ten laatste op 06.12.2017, nog een aantal bijkomende documenten in te dienen. Op 09.09.2017 werd zij na een positieve woonstcontrole ingeschreven in het vreemdelingenregister. Pas op 05.07.2018 werd een verklaring van inschrijving afgeleverd en sinds 26.07.2018 is zij in het bezit van een E(U)-kaart die nog verlengd werd.

Op 28.01.2021 werd u aangehouden en werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Antwerpen uit hoofde van mensenhandel; valsheid in geschriften en gebruik – particulieren; bedevorming – deelname.

Op 25.05.2021 werd het aanhoudingsbevel onder voorwaarden opgeheven.

Op 16.03.2023 werd u door het Hof van Beroep te Antwerpen (op beroep CR Antwerpen d.d. 28.06.2022) veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 jaar, een geldboete van 272.000,00 euro (vervangende gevangenisstraf: 90 dagen) met uitstel voor een periode van 3 jaar voor 204.000,00 euro en ontzette u voor de duur van 5 jaar uit de rechten voorzien in artikel 31, lid 1 van het Strafwetboek daar u zich schuldig heeft gemaakt aan ten aanzien van 34 slachtoffers, het misdrijf mensensmokkel te hebben gepleegd, zijnde het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in

strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensdeel, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of u de hoedanigheid van leidend persoon had of niet (34 slachtoffers) (feiten gepleegd tussen 01.09.2017 en 28.01.2021); aan gepoogd te hebben ten aanzien van 12 slachtoffers, het misdrijf mensensmokkel te plegen hebben gepleegd, zijnde het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, waarbij het voornemen om een misdaad te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaakten en alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk, zijn gestaakt of hun uitvoering hebben gemist, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet (12 slachtoffers) (feiten gepleegd tussen 01.01.2019 in de periode van 01.10.2018 tot en met 28.01.2021) en aan wetens en willens betrokken geweest te zijn bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluiten politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft (feit gepleegd in de periode van 01.12.2016 tot en met 28.01.2021).

Op 30.10.2023 meldde u zich aan bij de gevangenis te Antwerpen ten gevolge van de veroordeling d.d. 16.03.2023. Bij vonnis van de Strafvolltrekingsrechter d.d. 14.02.2024 werd u Elektronisch Toezicht (hierna: E.T.) toegekend. Dit zal pas een effectieve aanvang kennen mits voorlegging van een geattesteerde tewerkstelling die niet verbonden is aan de N. (...) Holding en het stopzetten van de inschrijving van dit bedrijf op uw verblijfsadres. Op het moment van het opstellen van onderhavige beslissing (04.03.2024) kende het E.T. nog geen aanvang.

+++

U boet een gevangenisstraf van 3 jaar uit voor feiten van mensenhandel en bendevoering. Uw strafeinde is op uw huidige detentiefiche bepaald op 04.07.2026. Van 01.12.2016 tot en met 28.01.2021 nam u actief deel aan de activiteiten van een criminele organisatie die zich hoofdzakelijk bezig hield met het plegen van feiten van mensensmokkel. Door mensensmokkel wordt het overheidsbeleid inzake bestrijding van illegaal verblijf in en illegale toegang tot België en andere landen van de Europese Unie doorkruist en wordt bijgedragen aan het in stand houden van een illegaal circuit. U handelde daarbij uit winstoogmerk en niet uit menslievendheid zoals u trachtte voor te houden.

In juni 2020 startte de Federale Gerechtelijke Politie van Antwerpen een onderzoek naar aanleiding van een aantal meldingen.

Zo had de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) opgemerkt dat een groeiende groep mensen van Surinaamse origine verblijfsrecht in België trachtte te bekomen waarbij telkens overeenkomsten voorgelegd werden van E. T. A. (...) terwijl slechts twee personen effectief ingeschreven waren in de databanken van Dimona; de contracten werden steeds door u ondertekend en later door R. (...) M. en/of N. (...) M.; de betrokken personen verbleven steeds op een aantal dezelfde adressen die werden onderverhuurd; bijna alle adresregistraties waren voor een periode van minder dan een jaar en er werd verhuisd tussen de verschillende adressen; medewerkers van de firma E. T. A. (...) zouden de overbrenging van deze personen faciliteren tegen forse betaling; DVZ ontving ook een anonieme melding dat een criminele organisatie zich bezig zou houden met mensensmokkel vanuit de regio Suriname naar Europa waarbij gebruik gemaakt werd van een reisbureau; de slachtoffers zouden tussen de 10.000 en 20.000 euro moeten betalen.

De Lokale Politie van Brasschaat stelde een sterke toename van mensen van Surinaamse origine die zich meldden bij de gemeentediensten met het oog op het opstarten van een procedure om verblijfsrecht te bekomen vast. Zij werden telkens vergezeld door u waarbij u zich steeds verbaal agressief gedroeg. De politie stelde vast dat de adressen waar deze personen verbleven, gehuurd werden door E. T. A. (...), dat deze panden vervolgens onderverhuurde aan de bewoners/slachtoffers, dewelke hier contant voor moesten betalen. De onderverhuurder verplaatste zich met een voertuig ingeschreven op naam van N. (...) M. De bewoners roteerden tussen verschillende appartementen waarbij u en A. (...) N. het aanspreekpunt bleken.

De Lokale Politie van Antwerpen had informatie dat diverse Surinaamse personen het pand gelegen in de (...)straat (...) in Antwerpen bewoonden en na enkele maanden roteerden. Bovendien waren op dat adres mensen aanwezig die er niet ingeschreven waren en werd het pas onderverhuurd door het reisbureau E. T. A. (...) via een persoon die zich verplaatste met een voertuig op naam van N. (...) M. Bij een controle op 27.02.2020 werd u in het pand aangetroffen, u bleek ook het pand te huren te (...) in B. (...) met voorlegging van een arbeidsovereenkomst als commercieel manager van E. T. A. (...).

Naar aanleiding van het onderzoek werden verschillende tapmaatregelen opgestart. Het strafonderzoek heeft uitgewezen dat het ging om een criminele organisatie die zich hoofdzakelijk bezig hield met het plegen van feiten van mensensmokkel. De criminele organisatie was internationaal vertakt met als draaischijf het reisagentschap E. T. A. (...) dat filialen had in België, Nederland en Suriname. De slachtoffers van de organisatie waren voornamelijk van Surinaamse afkomst en werden vaak via voormeld reisagentschap (met een visum en/of arbeidsovereenkomst) vervoerd vanuit Suriname. De slachtoffers kwamen in contact met de organisatie via mond-tot-mond reclame en werden door verschillende kennissen van de organisatie aangebracht. Soms gebeurde dit éénmalig doch ook vaak gestructureerd, waarbij de leider van de criminele organisatie, A. (...) N., voorzag in een commissie voor de aanbrengrer(s). De arbeidscontracten voorgelegd aan DVZ werden niet weerspiegeld in de officiële registratie van de werknemers via Dimona. De overeenkomsten werden ondertekend door u, R. (...) M. en N. (...) M.

De criminele organisatie hanteerde een vernuft systeem met als einddoel het bekomen van een Belgische verblijfstitel voor de slachtoffers. De slachtoffers werden door de organisatie begeleid bij de procedure voor het verwerven van verblijfsdocumenten en inschrijving in de registers van de gemeente. Naargelang de situatie of de voorkeur van het slachtoffer kon gekozen worden voor verschillende formules en dit tegen betaling.

Zo was er de formule van internationale bescherming. Hoewel een asielaanvraag voor een Surinamer in België slechts zelden wordt aanvaard, heeft een groot aantal slachtoffers dit toch geprobeerd op aanraden van de criminele organisatie. De controleperiode van DVZ en de 'voorlopig' legale toestand van de slachtoffers liet de criminele organisatie toe om ondertussen andere stappen te ondernemen. Veel slachtoffers werden door de criminele organisatie in deze procedure begeleid.

Er was ook de mogelijkheid om te kiezen voor de formule van gezinshereniging met een reëel familielid. Vaak had het slachtoffer een familielid in Nederland, echter was het beleid daar strenger. Ter verkrijging van een Belgische verblijfstitel voor het slachtoffer diende dit familielid, tijdens de eerste fase van het proces, in België ingeschreven te worden. Ter staving van de solvabiliteit van het Nederlandse familielid in België voorzag de criminele organisatie vaak een vals contract op naam van het reisbureau E. T. A. (...). Opdat het familielid zou worden ingeschreven moest deze persoon minstens enkele dagen 'verhuizen' naar België om te wachten totdat de wijkagent hem of haar zou inschrijven. Zij hadden nooit de intentie om in België te blijven en bleven enkel tot de wijkagent hen had ingeschreven om nadien terug te keren naar Nederland.

De organisatie voorzag zelf in inschrijvings- en verblijfsadressen. Ze hielden in de periode van 2018 tot 2021 een aantal panden zelf in beheer. Het viel op dat het beheer in handen van de organisatie bleef totdat er problemen waren qua wanbetaling en/of problemen met de wijkagent ontstonden. Vanaf dan werd het pand verlaten. De panden werden op kosten van de slachtoffers bemeubeld door de organisatie. Uit het dossier bleek dat er inschrijvingsgeld moest betaald worden aan de organisatie (veelal 150 euro per maand lopende de inschrijving). Naast huurgeld en vergoeding van de vaste kosten en/of energie moesten de slachtoffers vaak ook een huurwaarborg betalen, terwijl het pand reeds lange tijd in beheer was door de criminele organisatie. Er werd een aanzienlijke som verdiend via de onderhuur omdat er meer gevraagd werd aan de onderhuurders dan wat aan de eigenaar-verhuurder betaald werd. Bovendien werden de gelden die door de onderhuurders betaald werden niet steeds correct doorgestort, wat voor problemen met de eigenaars zorgde die dan met uithuiszetting dreigden. De slachtoffers werden door de organisatie vaak verhuisd van het ene pand naar het andere, rekening houdend met de noden van nieuwe klant(en) en/of wegvallen van oude klant(en) en/of problemen.

Om de panden in beheer te krijgen, deden de leden van de criminele organisatie zich voor als kandidaat huurders, al dan niet onder eigen naam of die van een stroman. Ter staving van hun solvabiliteit maakten ze

ook hier vaak gebruik van valse contracten en loonstroken van het reisbureau E. T. A. (...). De verhuurders sloten dan te goeder trouw een huurcontract af met de leden van de criminele organisatie die op hun beurt het pand onderverhuurden aan de slachtoffers. Meer dan eens betaalde de criminele organisatie de huur van de panden niet, wat leidde tot problemen met de verhuurders die verdere stappen ondernamen wat dan weer resulteerde in bedreigingen door de leden van de criminele organisatie.

Tenslotte werd het slachtoffer uiteindelijk zelf ingeschreven in België op het adres van het reeds ingeschreven familielid en werd een verblijfskaart in de hoedanigheid van familielid aangevraagd (echtgenoot, bloedverwant, aanverwant, ander familielid, feitelijke partner in het kader van een duurzame relatie). Om deze onderlinge relatie (al dan niet duurzaam) te bewijzen, schuwde de criminele organisatie het gebruik van valse stukken niet. Zo werden er documenten, foto's, communicaties geënceneerd om toch maar enige relatie te kunnen aantonen.

Slachtoffers konden ook kiezen voor een formule van gezinshereniging met een fictieve partner via wettelijke samenwoning of feitelijk partnerschap. Hierbij werd dezelfde werkwijze als supra beschreven toegepast, alleen werd hier gebruik gemaakt van een voor het slachtoffer onbekende persoon, een stand in als het ware. Ook hier werd gebruik gemaakt van valse stukken, foto's en in scène gezette communicatie. Terzijde wordt opgemerkt dat het -in het kader van de door u gepleegde feiten- niet onredelijk is zich vragen te stellen bij de wettelijke samenwoning die u van 20.01.2015 tot 23.03.2017 aanging met M. S. (...) (geboren op (...).1977 te Paramaribo, Suriname). Door de wettelijke samenwoning opende u het verblijfsrecht voor M. S. (...), inmiddels heeft hij de Belgische nationaliteit.

Tenslotte was er ook de formule van arbeid. Een aantal slachtoffers is vanuit Suriname naar België gekomen onder het mom van een tewerkstelling bij het reisbureau E. T. A. (...) waarbij er ook valse contracten opgesteld werden. U was zeer actief betrokken bij de smokkelactiviteiten als een soort 'zakelijke rechterhand' van A. (...) N., de leider van de criminele organisatie. Bij de huiszoeking op uw adres werd een blad getiteld "Vreemdelingen en juridische zaken" aangetroffen met klanten, de door hen gekozen procedure en het bedrag dat ze moesten betalen alsmede de contactpersoon. Volgens dit blad bedroeg de vraagprijs voor de procedure asiel 1450 tot 1500 euro, kostte de procedure gezinshereniging tussen 3000 en 4500 euro en de procedure partnerschap tussen 4000 en 13.000 euro.

Toen de organisatie gelet op het strengere asielbeleid in Nederland besloot een filiaal op te richten in België, richtte u in 2017 de eenmanszaak E. T. (...) op. De zaak ging na een jaartje failliet. De activiteiten werden overgenomen door R. (...) M. die een eenmanszaak oprichtte. Deze eenmanszaak werd in 2019 omgevormd tot E. T. A. (...) BV.

Met betrekking tot uw rol in het hele gebeuren vermeldt het arrest d.d. 16.03.2023: "Zij voert instructies uit inzake het ontvangen van gelden en het maken van overschrijvingen; Het bijhouden van het overzicht inzake betaalde huurgelden; Inschrijving in de gemeente en opvolging van de aanvragen; Het zoeken van huur- en koopwoningen en het onderhouden van contacten met hypotheek adviseurs waarbij er valse loon- en contractgegevens worden voorgelegd; Het opmaken van dossiers en het klasseren van documenten in de dossiers; Contact met advocaten van klanten; ophalen van cash gelden en het uitschrijven van kwitanties; het afsluiten van verzekeringen voor klanten (WhatsApp berichten – stuk 174 deel 8/12). Bij de huiszoeking in haar verblijfplaats worden 'to do-lijstjes' aangetroffen in verband met klanten van E. T. A. (...) alsook een lijst met klanten; het totaal bedrag dat ze moeten betalen, de formule die ze gekozen hebben en hun contactpersoon (stuk 218 deel 9/12)."

De gepleegde feiten zijn bijzonder ernstig en getuigen van een criminele ingesteldheid. Dergelijke feiten kunnen en mogen binnen onze samenleving niet getolereerd worden. U vervulde een belangrijke rol in de keten van de mensensmokkel. Door mensen te smokkelen, hen over te brengen van Suriname (naar Nederland en vervolgens) naar België, in strijd met het nationaal recht, ondermijnde u samen met de andere leden van de criminele organisatie de openbare orde en bemoeilijkten jullie de overheidscontrole op de mensen die zich op het grondgebied bevinden. Dergelijke grootschalige vorm van mensensmokkel genereert een groot, quasi ongreepbaar illegaal vermogen. Het leidt tot verdere criminaliteit en illegale tewerkstelling die een maatschappij ontwricht. Het is pervers dergelijke sommen te vragen van mensen die zich in uitzichtloze situaties bevinden en bereid zijn geld te betalen voor wat zij als mogelijk hun enige uitweg naar een beter leven zien. Daarbij komt dat u door uw handelen bijgedragen heeft aan een ondermijning van het draagvlak voor het internationaal vluchtelingenbeleid binnen de Belgische en Europese samenleving. Mensensmokkel is een criminele activiteit die wereldwijd een grote kostenpost vormt voor de samenleving.

De Strafvuistvoeringsrechter kende u op 14.02.2024 E.T. toe. Uit het vonnis blijkt: "Zowel de gevangenisdirecteur als het Openbaar Ministerie adviseren hierbij negatief voor de door u gevraagde maatregel. Beide wijzen naar uw geplande woonst, en tewerkstelling, die sterk verbonden zouden zijn met de personen, de consoorten N. (...), en de firma's, rond de holding N. (...), die samen met u werden veroordeeld

en in de schoot waarvan de gepleegde misdrijven werden gepleegd. [...] U gaf aan opnieuw te willen gaan werken als verpleegkundige. Dit gegeven werd, en wordt (zie verder), op zich niet geattesteerd. Wel werd er een emailbericht aan uw dossier gevoegd waaruit blijkt dat u opnieuw tewerkgesteld kan worden binnen één van de bedrijven van de holding N. (...). Het Openbaar Ministerie geeft aan dat de eigenaars van de holding N. (...) gekend zijn omwille van dubieuze praktijken en stelt dat dit geen geschikte tewerkstelling is voor u. Verder blijkt ook dat het bedrijf N. (...) Holding is ingeschreven op uw verblijfsadres te (...). Op 29 januari 2024 kwam op de griffie van de Strafvorderingrechter een document toe, schijnbaar van u afkomstig, waarin gemeld werd dat u iedere verdere samenwerking met de firma's van de N. (...) Holding wenst te verbreken. U stelt opnieuw te willen gaan werken als verpleegkundige via het interimbureau (...). U geeft aan dat van zodra u weet wanneer u terug in de mogelijkheid bent om te gaan werken, er een planning zal kunnen worden opgemaakt. De PSD stelde geen specifieke problemen vast waardoor u een begeleiding behoeft. Uit de voorliggende maatschappelijk enquête blijkt wel dat u met financiële problemen kampt. De Strafvorderingrechter verwacht dat u deze bespreekt met uw justitieassistent en openheid verleent m.b.t. uw financiële situatie. U hebt geen burgerlijke partijen te vergoeden. De Strafvorderingrechter wenst u de mogelijkheid te bieden om uw voornemens waar te maken. U geeft aan iedere verdere samenwerking met de firma's en de personen rond N. (...) Holding te willen stopzetten. Mits voorlegging van een geattesteerde tewerkstelling die niet verbonden is aan de N. (...) Holding en het stopzetten van de inschrijving van dit bedrijf op uw verblijfsadres, kan u een elektronisch toezicht worden toegekend."

Dat de Strafvorderingrechter zich bereid toont u de mogelijkheid te bieden om uw voornemens waar te maken, betekent niet dat een risico op recidive uitgesloten is. Zeker wanneer u niet verder nauwgezet opgevolgd zou worden door Justitie, temeer daar u blijkbaar met financiële problemen kampt en feiten die u vele jaren lang gepleegd heeft zeer lucratief zijn. Uw band met het hoofd van de criminele organisatie gaat volgens uw schrijven reeds terug tot 2007. Dat u zich bereid toont weer in de zorgsector te gaan werken, verandert niks aan voorgaande. U zou in het verleden ook in die sector gewerkt hebben en u bleek niet tevreden met wat u daar kon verdienen. U koos er immers voor uw inkomsten aan te vullen met de opbrengsten van criminele activiteiten. Ook het gegeven dat u tussen de opheffing van het aanhoudingsbevel onder voorwaarden op 25.05.2021 en uw opsluiting op 30.10.2023 schijnbaar geen nieuwe feiten pleegde, kan onderhavige maatregel niet milderend: ondertussen was de procedure voor strafrechtelijke bestraffing hangende en het was in uw belang zich aan de geldende wetten te houden.

De internationale georganiseerde smokkel van vreemdelingen is een fenomeen dat afbreuk doet aan de waardigheid van de mens omdat de mens daarbij slechts als handelswaar wordt gezien, waarmee geld te verdienen valt. U heeft bijgedragen aan het in stand houden van een illegaal circuit en dus aan onwenselijke activiteiten. Het is niet onredelijk om uit het gegeven dat u zich liet inschakelen in een internationaal opererende criminele organisatie met het oog op onwettig geldgewin af te leiden dat u weldegelijk een sociaal gevaarlijke ingesteldheid heeft. U hebt zich bereid getoond geld te verdienen door misbruik te maken van de moeilijke situatie waarin de slachtoffers zich bevonden en hebt er totaal geen moeite mee gehad om de overheid op allerlei manieren te belagen en bedriegen. De door u gepleegde feiten wegen veel zwaarder door dan de belangen die u in België kan doen gelden.

Feiten van mensensmokkel met gebruikmaking van vervalste stukken en in georganiseerde en gestructureerd verband getuigen van een ernstige normvervalsing en een gebrek aan respect voor de integriteit van de slachtoffers, wiens precaire situatie wordt uitgebuit louter met het oog op makkelijk geldgewin. Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de handhaving van de openbare orde.

Gelet op de bijzondere ernst van de feiten, het deel uitmaken van een criminele organisatie, uw rol binnen de organisatie, de duur van de incriminatieperiode en uw laakbare persoonlijkheid die er geen problemen in ziet geld te verdienen door misbruik te maken van de slechte situatie van anderen, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. Uit voorgaande blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de openbare orde en ter preventie van strafbare feiten.

+++

Op 18.12.2023 werd u in de gevangenis van Antwerpen door een terugkeerbegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U vulde samen met de terugkeerbegeleider een formulier hoorrecht in maar wenste het document nog niet te ondertekenen. Indien het u niet zou lukken bepaalde documenten tijdig te verkrijgen, zou u contact opnemen om een verlenging van de termijn aan te vragen.

Op 27.01.2024 maakte V. R. L. D. (...) de ingevulde vragenlijst hoorrecht door alsook een aantal documenten. In het formulier hoorrecht verklaarde u dat u sinds 2017 in België bent; dat u in het bezit bent van uw Nederlands paspoort en een Belgische ID dat in het bezit van de gevangenis is; dat u geen ziekte heeft die u belemmert te reizen of terug te keren naar Nederland; dat u niet zwanger bent; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was te (...); dat u niet getrouwd bent en er geen duurzame relatie heeft (in België, noch elders); dat u familie heeft in België, namelijk uw dochter V. R. (...) ((...); xxx); dat u geen minderjarige kinderen heeft (in België, noch elders); dat uw ouders (V. (...) R. een V. (...) A.-L. (...)) in Nederland wonen ((...)); dat uw zussen in Nederland wonen (V. R. (...) in de (...) en V. G. (...) in (...)); dat u geen school volgde in België; dat u een visum voor verpleegkundige heeft; dat u in België in een team werkte waarbij bloedafnames voor laboratoria gedaan werden; dat u als verpleegkundige werkte via uitzendbureaus ((...); zie loopbaan in bijlage); dat u de laatste 3 jaar via uitzendbureau (...) werkte (zie bijlage 4); dat u in Nederland 20 jaar gewerkt heeft bij (...) te G. (...); dat u nog niet veroordeeld en/of opgesloten werd in een ander land dan België. In antwoord op de vraag of u redenen heeft waarom u niet naar Nederland kan terugkeren, schrijft u: "Mijn dochter woont in België, ik wil graag bij haar blijven. Mijn dochter wil graag zwanger worden en kinderen krijgen. Dat wil ik graag van dichtbij meemaken. Ik wil haar graag helpen met zorg en oppas."

Volgende documenten werden toegevoegd: getypt blad getiteld "Loopbaan A. V. (...)"; verwerkersovereenkomst GDPR bij de Dienstverleningsovereenkomst nr. 23-2418-AV dd. 01-01-2023 tussen (...) BVBA en N. (...) Holding BV BV; planning van 01.01.2021 tot 31.12.2021 werk (...); planning van 01.01.2022 tot 31.12.2022 werk (...); planning van 01.01.2023 tot 31.12.2023 werk (...); verklaring ondertekend door A. (A.) V. (...); planning mei, juni, juli, augustus, september, oktober 2023; p1/2 van PV nr. xxx; schrijven van Kabinet van Onderzoeksrechter G. F. (...) d.d. 24.09.2021; lijst slachtoffers samengesteld middels politievaststellingen.

In de mail wordt nog vermeld dat de heer A. (...) N. mails stuurde met bijlages en documenten die "gericht waren op het hele team." Bij deze wordt opgemerkt dat documenten voorgelegd in een ander dossier niet zo maar verplaatst kunnen worden naar uw dossier. Bovendien specificeert u geenszins welke van de door A. (...) N. voorgelegde documenten u precies bedoelt. Het is aan u om de documenten die u belangrijk acht over te maken aan de Administratie.

+++

U verklaarde geen duurzame relatie te hebben in Het Rijk. Uit de vragenlijst hoorrecht die u invulde, blijkt dat u slechts één familielid heeft in België, namelijk uw meerderjarige dochter V. R. L. D. (...) (geboren op (...).2005 te G. (...), Nederlandse nationaliteit, EU kaart geldig tot 01.07.2026). Uit de geboorteakte die voorgelegd werd bij haar verblijfsaanvraag blijkt dat enkel de moederlijke afstamming vaststaat. U verklaarde dat uw dochter graag zwanger wil worden en kinderen wil krijgen en dat u dat graag van dichtbij wil meemaken. U wil haar graag helpen met zorg en oppas.

Daar waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, ligt het anders in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen. Opdat een relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen, onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewone affectieve en emotionele banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33) (EHRM 13 februari 2001, nr. 47160/99, Ezzouhdi v. Frankrijk, par. 34). Uw dochter bezoekt u in de gevangenis. Het gegeven dat uw dochter u (voornamelijk virtueel, doch soms ook in levende lijve) komt bezoeken in de gevangenis is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt, maar doet niet getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. U diende uw eerste verblijfsaanvraag in op 05.04.2014. Uit de mail van de gemeente die de aanvraag aan DVZ overmaakte blijkt: "Betrokkene werkt in G. (...). Mevrouw wenst zich NIET uit te schrijven in NL. Mevrouw wenst zich in beide landen in te schrijven. Haar dochter is nog schoolgaande in NL en wenst dit niet te wijzigen. Mevrouw beweert dagelijks naar haar werk in NL (G. (...)) te rijden." Uw tweede verblijfsaanvraag, de verblijfsaanvraag naar aanleiding van dewelke u verblijfsrecht verwierf, diende u in op 11.12.2014. Voor uw dochter werd pas op 06.09.2017 een aanvraag ingediend. Uw dochter (of u voor haar als haar wettelijk vertegenwoordiger) verklaarde bij haar verblijfsaanvraag dat zij op 01.08.2017 in België aankwam. Uit het gegeven dat uw dochter nog ruim 2,5 jaar in Nederland bleef nadat u in België kwam wonen, blijkt dat jullie ook wanneer u niet in detentie zat niet altijd als gezin samengeleefd hebben. Nu u sinds 30.10.2023 ononderbroken in detentie zit, kan u hoe dan ook niet voor uw dochter zorgen. Er kan niet worden geconcludeerd dat er een zodanige afhankelijkheid is dat uw dochter zonder uw fysieke nabijheid niet zou kunnen functioneren.

Er kan aangenomen worden dat zij, ook al is ze nog jong, reeds in grote mate voor zichzelf kan instaan. Dat zij een eigen gezin wenst te beginnen, bevestigt dat enkel maar. Financiële steun kan u haar desgewenst ook vanuit Nederland geven. Er werd geenszins aangetoond dat er sprake is van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie. Zij kan België vrijelijk in- en uitreizen en ze kan u dan ook zo vaak zij wenst komen

bezoeken in Nederland. Daarnaast kunnen jullie regelmatig contact onderhouden via de moderne communicatiemiddelen. Dat u wanneer zij ervoor kiest in België te blijven, niet kan instaan voor de zorg voor toekomstige kleinkinderen, is enkel en alleen een gevolg van uw deelname aan de activiteiten van een criminele organisatie die zich hoofdzakelijk bezig hield met het plegen van feiten van mensensmokkel.

Uw dochter zou er eventueel vrijwillig voor kunnen kiezen om samen met u terug te keren naar Nederland. Er werden hiertoe geen onoverkomelijke hindernissen aangetoond. Het is duidelijk dat zij banden heeft met Nederland, ze koos er in het verleden blijkbaar voor u niet naar België te vergezellen omdat zij haar school in Nederland wenste af te maken. Ze heeft de Nederlandse nationaliteit en heeft er het grootste deel van haar leven gewoond. Haar maternale grootouders en tantes wonen er en het is niet onredelijk te veronderstellen dat ze er nog vrienden heeft. Ze zou dan het contact met vrienden in België kunnen onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en bezoeken.

Nogmaals wordt herhaald dat de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit zodanig is dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

+++

In het formulier hoorrecht dat u invulde, verklaarde u sinds 2017 in België te zijn. Nochtans blijkt uit uw administratief dossier dat u op 05.04.2014 een eerste verblijfsaanvraag indiende. Deze werd negatief afgesloten en op 11.12.2014 diende u een tweede verblijfsaanvraag in die wel goedgekeurd werd. Van 20.01.2015 tot 23.03.2017 was u volgens de registers wettelijk samenwonend met M. S. (...).

Het wordt hier hoe dan ook niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België verlaat. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u desgewenst ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Nederland.

Het gegeven dat u in het verleden gewerkt hebt in België, dat u bereid bent in de toekomst opnieuw te gaan werken en aan de slag zou kunnen bij uw voormalige werkgever, doet niks af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. U heeft in het verleden ook in Nederland gewerkt en er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u er niet opnieuw aan de slag zou kunnen.

Er kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met Nederland alwaar u geboren en opgegroeid bent en een groot deel van uw leven gewoond heeft. U gaf aan er nog familie te hebben (ouders en twee zussen).

Door mensensmokkel wordt het overheidsbeleid inzake bestrijding van illegaal verblijf in en illegale toegang tot België en andere landen van de Europese Unie doorkruist en wordt bijgedragen aan het in stand houden van een illegaal circuit. Gedurende meerdere jaren heeft u -niet alleen de slachtoffers maar ook- de Belgische overheid belogen en bedrogen. Er bestaat een risico dat u de openbare orde in de toekomst opnieuw zal schenden. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

+++

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheid of de gezondheid van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

+++

*Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.
(...)”*

2. Over de rechtspleging

2.1. De verzoekster heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tijdig in kennis gesteld van haar wens om geen synthesememorie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.2. Ter terechtzitting legt de advocaat van de verzoekster een schrijven van de verzoekster van 12 augustus 2024 met bijgevoegde stukken neer.

De advocaat van de verweerder vraagt de Raad het schrijven van de verzoekster van 12 augustus 2024 met bijgevoegde stukken uit de debatten te weren.

Noch de Vreemdelingenwet, noch het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorzien dat in de annulatieprocedure ter terechtzitting dergelijke procedurestukken kunnen worden neergelegd. Indien de verzoekster wenste te repliceren op de nota met opmerkingen, dan had zij de mogelijkheid om een synthesememorie in te dienen op grond van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet. De verzoekster heeft hieraan echter uitdrukkelijk verzaakt. De verzoekster kan ter terechtzitting echter geen nieuwe stukken meer voorleggen, noch nieuwe middelen te ontwikkelen (cf. artikel 39/60 Vreemdelingenwet).

Bijgevolg worden ter terechtzitting neergelegde stukken uit de debatten geweerd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekster de schending aan van artikel 44bis, § 4 en 74/13 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het motiveringsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Het enig middel wordt als volgt onderbouwd:

“Het voorwerp van onderhavig beroep is een beslissing van de Staatssecretaris van Asiel- en Migratiebeleid van 14 maart 2024 waarbij een einde wordt gesteld aan het verblijf van verzoekster.

Eerste onderdeel.

De beslissing is gesteund op artikel 44 bis §1 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 44bis VW bepaalt:

“§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden [2 ...]2 om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

...

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.]”

Verweerder verwijst in de bestreden beslissing naar de veroordeling van verzoekster door het Hof van Beroep te Antwerpen d.d. 28 juni 2022 en komt tot het besluit dat het risico bestaat dat verzoekster in de toekomst de openbare orde opnieuw zal schaden:

“Gelet op de bijzondere ernst van de feiten, het deel uitmaken van een criminele organisatie, uw rol binnen de organisatie, de duur van de incriminatieperiode en uw laakbare persoonlijkheid die er geen problemen in ziet geld te verdienen door misbruik te maken van de slechte situatie van anderen, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. Uit voorgaande blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de openbare orde en ter preventie van strafbare feiten.”

Verzoekster wenst te verwijzen naar art. 27 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (Burgerschapsrichtlijn), waarvan art. 43 VW. de omzetting vormt:

“Algemene beginselen

1. Onverminderd het bepaalde in dit hoofdstuk kunnen de lidstaten de vrijheid van verkeer en verblijf van burgers van de Unie en hun familieleden, ongeacht hun nationaliteit, beperken om redenen van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid. Deze redenen mogen niet voor economische doeleinden worden aangevoerd.

2. De om redenen van openbare orde of openbare veiligheid genomen maatregelen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het gedrag van betrokkene. Strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen reden voor deze maatregelen. Het gedrag moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen. Motiveringen die los staan van het individuele geval of die verband houden met algemene preventieve redenen mogen niet worden aangevoerd.”

Het begrip ‘openbare orde’, zoals het wordt gebruikt in de Burgerschapsrichtlijn, moet restrictief worden uitgelegd. De uitzondering van openbare orde vormt een afwijking van het fundamentele beginsel van het vrij verkeer van personen, dat strikt moet worden opgevat en waarvan de draagwijdte niet eenzijdig door de lidstaten kan worden bepaald, alzo uw Raad in zijn arrest dd. 19 december 2014 nr. 135.627:

“Uit artikel 27 van de Burgerschapsrichtlijn volgt dat lidstaten de vrijheid van verkeer en verblijf van Unieburgers en hun familieleden, ongeacht hun nationaliteit, enkel mogen beperken om redenen van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid. Het niet in aanmerking nemen van een verblijfsaanvraag van een familielid van een Unieburger moet worden beschouwd als het beperken van de vrijheid van verkeer en verblijf van unieburgers en hun familieleden. Derhalve zijn de bestreden beslissingen, beslissingen die vallen onder toepassing van artikel 43 van de Vreemdelingenwet zoals richtlijnconform geïnterpreteerd.

Het begrip ‘openbare orde’, zoals het wordt gebruikt in de Burgerschapsrichtlijn, waarvan artikel 43 van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt, moet restrictief worden uitgelegd. De uitzondering van openbare orde vormt een afwijking van het fundamentele beginsel van het vrije verkeer van personen, die strikt moet worden opgevat en waarvan de draagwijdte niet eenzijdig door de lidstaten kan worden bepaald. Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie veronderstelt het beroep van een nationale instantie op het begrip openbare orde, in het kader van de Burgerschapsrichtlijn, hoe dan ook het bestaan van een werkelijke en genoegzaam ernstige bedreiging, die een fundamenteel belang van de samenleving aantast (HvJ 10 juli 2008, C-33/07, Jipa, en verwijzing naar rechtspraak daarin). Dit wordt ook zo weergegeven in artikel 43 van de Vreemdelingenwet.”

Verweerder deed echter geen enkel grondig onderzoek naar het huidige, actueel persoonlijk gedrag van verzoekster.

De loutere verwijzing naar de veroordeling van verzoekster, waarvan de strafrechtelijke feiten waarvoor zij werd veroordeeld dateren van januari 2021, zonder enig bijkomend actueel grondig persoonlijk onderzoek, is op zich geen indicatie dat het persoonlijk gedrag van verzoekster een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de maatschappij. Uit de bestreden beslissing blijkt tevens dat de verzoekster in tussentijd geen strafbare feiten meer heeft gepleegd: “Ook het gegeven dat u tussen de opheffing van het aanhoudingsbevel onder voorwaarden op 25.05.2021 en uw opsluiting op 30.10.2023 schijnbaar geen nieuwe feiten pleegde..”

Uit de motivatie van de bestreden beslissing blijkt niet op een afdoende manier dat het huidig persoonlijk gedrag van verzoekster een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt.

Verzoekster wenst in deze context te verwijzen naar het arrest van uw Raad dd. 26 februari 2016 nr. 163.046 waarin, verwijzende naar de rechtspraak van het Hof van Justitie, wordt gesteld:

“Het Hof meent dat het begrip “gevaar voor de openbare orde” in de zin van artikel 7, vierde lid, “van de Terugkeerrichtlijn per geval dient te worden beoordeeld “teneinde na te gaan of de persoonlijke gedragingen van de betrokken derdelander een daadwerkelijk en actueel gevaar voor de openbare orde vormen” en dat een lidstaat, wanneer zij zich daarbij steunt “op een algemene praktijk of een vermoeden om vast te stellen dat er sprake is van een dergelijk gevaar, zonder dat naar behoren rekening wordt gehouden met de persoonlijke gedragingen van de derdelander en met het gevaar dat van die gedragingen uitgaat voor de openbare orde, (...) voorbij (gaat) aan de vereisten die voortvloeien uit een individueel onderzoek van het betrokken geval en uit het evenredigheidsbeginsel” (HvJ 11 juni 2015, C-554/13, Z. Zh. en O. /Staatssecretaris voor veiligheid en justitie, § 50).”

Ook in zijn arrest dd. 10 november 2016 nr. 169.732 heeft uw Raad opnieuw, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, geoordeeld dat, opdat een gevaar voor openbare orde kan worden weerhouden, het niet volstaat dat er sprake is van een wetsovertreding en de hiermee gepaard gaande verstoring van de maatschappelijke orde:

“Het Hof heeft altijd beklemtoond dat de exceptie van openbare orde een afwijking van het fundamentele beginsel van het vrije verkeer van personen vormt, die stikt moet worden opgevat en waarvan de draagwijdte niet eenzijdig door de lidstaten kan worden bepaald (reeds aangehaalde arresten Rutili, punt 27; Bouchereau, punt 33, en Calfa, punt 23, en arrest van 29 april 2004, Orfanopoulos en Oliveri, C-482/01 en C-493/01, Jurispr. blz I-5227, punten 64 en 65).” (§ 45) “Volgens vaste rechtspraak veronderstelt bijgevolg het beroep van een nationale instantie op het begrip openbare orde hoe dan ook, afgezien van de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, het bestaan van een werkelijke en genoegzaam ernstige bedreiging, die een fundamenteel belang van de samenleving aantast (reeds aangehaalde arresten Rutili, punt 28; Bouchereau, punt 35, en Orfanopoulos en Oliveri, punt 66).” (§ 46)

“In het geval van een onderdaan van een derde staat die gehuwd is met een onderdaan van een lidstaat, beschermt deze restrictieve uitlegging van het begrip openbare orde tevens het recht van deze laatste op eerbiediging van zijn gezinsleven in de zin van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 (zie in die zin arrest Carpenter, reeds aangehaald, punt 41, en arrest van 23 september 2003, Akrich, C-109/01, Jurispr. blz. I-9607, punt 58.)” (§ 47)”

Verweerder haalt in de bestreden beslissing de strafbare feiten aan, waarvoor verzoekster werd veroordeeld, zonder ook maar op enige wijze de “actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging” te onderzoeken en te motiveren en zonder rekening te houden met haar actueel persoonlijk gedrag. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat haar gedrag in de gevangenis niet naar behoren was, er was geen sprake van tucht of andere maatregelen jegens de verzoekster.

Bovendien werd verzoekster ondertussen bij beslissing dd. 7 maart 2024 in vrijheid gesteld onder de vorm van verlengd penitentiair verlof waardoor zij geenszins door de Belgische autoriteiten als een ernstig en actueel gevaar wordt beschouwd voor de handhaving van de openbare orde. Dit betekent dat zij voldoet aan de opgelegde voorwaarden:

- “• geen strafbare feiten plegen*
- op elk ogenblik telefonisch bereikbaar zijn*
- terugkeren naar de gevangenis wanneer de directeur dit noodzakelijk acht*
- zich niet naar het buitenland begeven, behoudens met uitdrukkelijke toestemming van de directeur”*

Er worden haar ook bijzondere voorwaarden opgelegd:

“- het verlof voorbereiden in samenspraak met de PS D en de gemaakte afspraken strikt naleven

- het verlof tevens benutten om de reclassering verder voor te bereiden en hiervan de bewijzen voorleggen

- het verlof doorbrengen op het voorziene adres te B. (...) en hier ook overnachten

- het verlof doorbrengen in familiaal verband (uitgezonderd de tijd nodig voor de voorbereiding van de reclassering)

- van algemeen goed gedrag zijn

- verbod van alcohol gebruik, drug gebruik en misbruik van niet voorgeschreven medicatie

- verbod zich op te houden op plaatsen of met personen die inzake verdovende middelen of andere criminaliteit een ongunstige reputatie genieten

- verbod van contact met mededaders, medeplichtigen en (ex- gedetineerden)”

Verzoekster leeft strikt de haar opgelegde voorwaarden na.

Bovendien werkt verzoekster opnieuw. Zie stukken in bijlage.

Uit de vaststelling dat verzoekster werd vrijgelaten uit de gevangenis dient afgeleid te worden dat er een laag tot geen recidive-risico bestaat.

Ook met deze vaststellingen werd door verweerder geen rekening gehouden.

Er kan niet gesteld worden dat er sprake is van “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” in hoofde van verzoekster en dat verzoekster een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor de maatschappij vormt.

Er is sprake van schending van de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting.

Verweerder motiveert in de bestreden beslissing niet afdoende in het licht van art. 44 VW.

waardoor er sprake is van schending van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de motiveringsplicht.

Tweede onderdeel.

Verweerder heeft niet op een afdoende manier gemotiveerd waarom, overeenkomstig art. 44, laatste lid, VW en art. 74/13 VW, geen rekening wordt gehouden met de duur van het verblijf van verzoekster in het Rijk, haar leeftijd, haar gezondheidstoestand, haar gezins- en economische situatie, haar sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin zij bindingen heeft met haar land van oorsprong.

Art. 74/13 Vw. stelt de objectieve verplichting in om rekening te houden met de in dit artikel vermelde omstandigheden, gezien het hier om een verplichting gaat die de wet oplegt en dit ter omzetting van art. 5 van de terugkeerrichtlijn 2008/115/EG:

“bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijnen houden de lidstaten rekening met:

a) het belang van het kind;

b) het familie – en gezinsleven;

c) de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land, en eerbiedigen zij het beginsel van non – refoulement.”

Het staat vast dat verzoekster reeds langdurig in België verblijft, meer bepaald sinds 2014. Verweerder heeft eveneens geen rekening gehouden met de vaststelling dat verzoekster:

- kind heeft met wettig verblijf in België; haar dochter zoekt haar regelmatig op in de gevangenis, zij vormt een gezin met haar dochter die bij haar staat ingeschreven.

- nauwelijks nog banden heeft met Nederland en er al jaren niet meer woont. Ze heeft nog wel contact met haar ouders en zussen maar haar gezinsleven speelt zich af in België.

- haar economische, financiële, sociale belangen gecentraliseerd zijn in België; Ze werkt opnieuw als zorgkundige in België.

De bestreden beslissing schendt artikel 74/13 VW.

Derde onderdeel.

Conform artikel 8 EVRM heeft eenieder recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Het recht op een gezins- en privéleven, dat geput kan worden uit artikel 8 van het EVRM, sluit niet uit dat de overheid, gelet op het tweede lid van artikel 8 van het EVRM, zich in het gezins- en privéleven mengt op voorwaarde dat dit gebeurt via een maatregel die voorzien is bij de wet, dat de inmenging noodzakelijk is in een democratische samenleving en dat een legitiem doel wordt nagestreefd.

Volgens artikel 8 EVRM is de bestreden maatregel noodzakelijk op voorwaarde dat deze pertinent en proportioneel is.

Wanneer een risico van schending van het eerbiedigen voor het privé- en familieleven wordt aangevoerd, moet in de eerste plaats nagekeken worden of er een familieleven bestaat in de zin van het Europees Verdrag voor de Rechten van de mens, vooraleer te onderzoeken of hierop een inbreuk werd gepleegd door de bestreden beslissing.

Artikel 8 EVRM definieert noch het begrip 'familie- en gezinsleven', noch het begrip privéleven. Beide begrippen zijn autonome begrippen die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd.

Overeenkomstig de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, is het begrip privéleven een brede term en is het mogelijk, noch noodzakelijk om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, Niemietz/Duitsland, §29). De beoordeling of er sprake kan zijn van een familie- en gezinsleven of van een privéleven of van beiden, is dan ook een feitenkwestie.

Verzoekster verblijft sedert 2014 in België en heeft alhier een privé-en gezinsleven opgebouwd. Verzoekster haar meerderjarige dochter bij haar inwonen.

Ze heeft hier tevens werk.

Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgt dat bij de belangenafweging in het kader van het door artikel 8 van het EVRM beschermde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven een "fair balance" (billijke afweging) moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds.

Hoewel artikel 8 van het EVRM geen uitdrukkelijke procedurele waarborgen bevat, stelt het EHRM dat de besluitvormingsprocedure die leidt tot maatregelen die een inmenging uitmaken op het privé- en gezinsleven, billijk moet verlopen en op passende wijze rekening moet houden met de belangen die door artikel 8 van het EVRM worden gevrijwaard. Dit geldt zowel voor situaties van een weigering van voortgezet verblijf (EHRM 11 juli 2000, nr. 29192/95, Ciliz v. Nederland, par. 66) als voor situaties van een eerste toelating tot verblijf (EHRM 10 juli 2014, nr. 52701/09, Mungenzi v. Frankrijk, par. 46; EHRM 10 juli 2014, nr. 2260/10, Tanda-Muzinga v. Frankrijk, par. 68).

Uit de betreden beslissing blijkt echter niet dat alle feiten en omstandigheden door verweerder in overweging werden genomen, zodat er geen afdoende belangenafweging heeft plaatsgevonden.

Verweerder hield geen rekening met het feit dat verzoeksters privé-en gezinsleven zich in België situeert (werk, inwonende dochter, sociaal leven enz.) en zij dus niet naar Nederland kan terugkeren met het gevolg dat ze ook niet naar meer naar België kan komen waar ze haar enige dochter heeft wonen.

Daarnaast blijkt dat verzoekster door haar jarenlange verblijf in België een sociaal leven heeft opgebouwd. Ook dit sociaal leven ressorteert onder art. 8 EVRM.

Aldus blijkt niet dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing is overgegaan tot een correcte en afdoende belangenafweging, in casu de proportionaliteitstoets, die zij behoorde te doen in het licht van artikel 8 van het EVRM, een belangenafweging waartoe de Raad niet zelf kan overgaan zonder zich in de plaats van het bestuur te stellen (cf. RvS 26 juni 2014, nr. 227.900; RvV, 29 april 2016, nr. 166.924).

De bestreden beslissing houdt een schending in van artikel 8 EVRM, van de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht en het proportionaliteitsbeginsel.

De bestreden beslissing dient dan ook vernietigd te worden.”

3.2. Beoordeling

3.2.1. De verzoekster kan tegen de bestreden beslissing niet dienstig de schending aanvoeren van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling moet de minister (c.q. staatssecretaris) of zijn gemachtigde bij het nemen van een beslissing tot verwijdering ten aanzien van de onderdaan van een derde land rekening houden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken persoon. Artikel 1, 6°, van de Vreemdelingenwet definieert een beslissing tot verwijdering als volgt: *“de beslissing die de illegaliteit van het verblijf van een vreemdeling vaststelt en een terugkeerverplichting oplegt”*. Er blijkt niet dat deze bepaling tevens van toepassing is op de beslissing tot beëindiging van het verblijf. Daarenboven heeft de verzoekster de Nederlandse nationaliteit en is zij geen *“onderdaan van een derde land”* zodat artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet ook om die reden niet van toepassing is op de thans voorliggende zaak.

Het enig middel is, wat dit onderdeel betreft, niet-ontvankelijk.

3.2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansredenen van deze uitdrukkelijke motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De Raad stelt vast dat de bestreden akte *in casu* is voorzien van een afdoende feitelijke en juridische motivering. Er wordt verwezen naar artikel 44bis, §2, van de Vreemdelingenwet en er wordt ook op zeer uitvoerige wijze concreet ingegaan op de feitelikheden van de zaak, op grond waarvan de verweerder oordeelt dat er *“ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van (verzoeksters) verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar (haar) gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”* In tegenstelling tot hetgeen de verzoekster voorhoudt, blijft de geboden motivering geenszins beperkt tot de loutere verwijzing naar haar veroordeling en wordt ook op afdoende wijze toegelicht waarom de verweerder een actueel gevaar voor de openbare orde heeft vastgesteld. Zo gaat de verzoekster onder meer voorbij aan de volgende motivering: *“Dat de Strafvuistvoeringsrechter zich bereid toont u de mogelijkheid te bieden om uw voornemens waar te maken, betekent niet dat een risico op recidive uitgesloten is. Zeker wanneer u niet verder nauwgezet opgevolgd zou worden door Justitie, temeer daar u blijkbaar met financiële problemen kampt en feiten die u vele jaren lang gepleegd heeft zeer lucratief zijn. Uw band met het hoofd van de criminele organisatie gaat volgens uw schrijven reeds terug tot 2007. Dat u zich bereid toont weer in de zorgsector te gaan werken, verandert niks aan voorgaande. U zou in het verleden ook in die sector gewerkt hebben en u bleek niet tevreden met wat u daar kon verdienen. U koos er immers voor uw inkomsten aan te vullen met de opbrengsten van criminele activiteiten. Ook het gegeven dat u tussen de opheffing van het aanhoudingsbevel onder voorwaarden op 25.05.2021 en uw opsluiting op 30.10.2023 schijnbaar geen nieuwe feiten pleegde, kan onderhavige maatregel niet milderend: ondertussen was de procedure voor strafrechtelijke bestraffing hangende en het was in uw belang zich aan de geldende wetten te houden. (...) Feiten van mensensmokkel met gebruikmaking van vervalste stukken en in georganiseerde en gestructureerd verband getuigen van een ernstige normvervalsing en een gebrek aan respect voor de integriteit van de slachtoffers, wiens precaire situatie wordt uitgebuit louter met het oog op makkelijk geldgewin. Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de handhaving van de openbare orde. Gelet op de bijzondere ernst van de feiten, het deel uitmaken van een criminele organisatie, uw rol binnen de organisatie, de duur van de incriminatieperiode en uw laakbare persoonlijkheid die er geen problemen in ziet geld te verdienen door misbruik te maken van de slechte situatie van anderen, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel*

belang van de maatschappij vertegenwoordigt.” (onderlijning toegevoegd). Daarnaast stelt de Raad vast dat in de bestreden akte eveneens concreet wordt gemotiveerd over de duur van verzoeksters verblijf in België, haar leeftijd, haar gezondheidstoestand, haar gezins- en economische situatie, haar sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin zij bindingen heeft met het land van herkomst. Ook bevat de bestreden akte een uitgebreide motivering omtrent de door de artikel 8 van het EVRM geboden bescherming, waarbij zeer uitvoerig wordt ingegaan op verzoeksters specifieke situatie.

De verzoekster toont niet *in concreto* aan dat de zeer uitgebreide motieven die in de bestreden akte zijn opgenomen niet zouden voldoen aan de vereisten van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de formele motiveringsplicht of van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

3.2.3. Waar de verzoekster inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de in de bestreden beslissing opgegeven motieven, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven. Dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Ook het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel worden onderzocht in het licht van artikel 44*bis*, § 2, van de Vreemdelingenwet op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen en in het licht van de aangevoerde schending van artikel 44*bis*, § 4, van de Vreemdelingenwet.

3.2.4. Artikel 44*bis* van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen , alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie , alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Artikel 45 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De redenen van openbare orde, nationale veiligheid en volksgezondheid bedoeld in de artikelen 43 en 44bis mogen niet worden aangevoerd voor economische doeleinden.

§ 2. De in de artikelen 43 en 44bis bedoelde beslissingen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken burger van de Unie of zijn familielid.

Eerdere strafrechtelijke veroordelingen zijn als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen.

Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

Om te beoordelen of de burger van de Unie of zijn familielid een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid vormt, kan de minister of zijn gemachtigde, bij de afgifte van de verklaring van inschrijving of van de verblijfskaart van familielid van een burger van de Unie, en als hij het onontbeerlijk acht, aan de lidstaat van oorsprong en, eventueel aan andere lidstaten, inlichtingen vragen over de gerechtelijke antecedenten van de betrokkene. Deze raadpleging mag geen systematisch karakter dragen.

§ 3 (...)

§ 4. (...)

De artikelen 44bis en 45 van de Vreemdelingenwet vormen een omzetting van de artikelen 27 en 28 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (hierna: de Burgerschapsrichtlijn) (Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 32 *in fine* en 34-37, zie ook bijlage, p. 138-143).

In de voorbereidende werken van de wet van 24 februari 2017 grijpt de wetgever herhaaldelijk terug naar de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie om de begrippen “openbare orde”, “nationale veiligheid”, “ernstige redenen” en “dwingende redenen” nader te duiden.

Het Hof van Justitie heeft deze begrippen in het kader van de artikelen 27 en 28 van de Burgerschapsrichtlijn, die voorzien in de mogelijkheid voor lidstaten om beperkende maatregelen inzake het inreisrecht en het verblijfsrecht, dan wel verwijderingsbeslissingen te nemen om redenen van openbare orde en nationale veiligheid, al meermaals nader uitgelegd (HvJ 23 november 2010, C-145/09, Tsakouridis; HvJ 4 oktober 2012, C-249/11, Byankov).

In zijn rechtspraak licht het Hof toe dat het begrip “openbare orde” hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, veronderstelt dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast. Wat het begrip “openbare veiligheid” betreft, zet het Hof in zijn rechtspraak uiteen dat dit begrip zowel de interne als de externe veiligheid van een lidstaat dekt. Bijgevolg kunnen een aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, risico's voor het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, alsook een aantasting van militaire belangen, de openbare veiligheid in gevaar brengen (HvJ 13 september 2016, C-166/14, Rendon Marin, pt. 83).

Verder moeten “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” worden onderscheiden van gewone “redenen van openbare orde of nationale veiligheid” en “dwingende redenen van openbare orde of nationale veiligheid”. “Ernstige redenen” vertalen het idee dat de omstandigheden van het geval een belangrijkere graad van ernst moeten vertonen dan de gewone “redenen” terwijl “dwingende redenen” vereisen dat de omstandigheden van het geval nog ernstiger zijn. Daaruit volgt dat het begrip “ernstige redenen” breder is dan het begrip “dwingende redenen” (Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 23 met verwijzing naar rechtspraak van het HvJ. Op pagina 37 wordt verwezen naar de commentaar op pagina 23 die volledig is over te nemen voor de situatie van Unieburgers en hun familieleden; zie ook HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 19).

Na een theoretische uiteenzetting betoogt de verzoekster dat de verweerder geen enkel grondig onderzoek heeft gevoerd naar haar actueel en persoonlijk gedrag. De verzoekster betoogt dat de loutere verwijzing naar haar veroordeling, waarvan de laatste strafrechtelijke feiten waarvoor zij werd veroordeeld dateren van 2021, zonder enig bijkomend, actueel, grondig persoonlijk onderzoek op zich geen indicatie vormt dat haar persoonlijk gedrag een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de maatschappij. De verzoekster benadrukt dat in de bestreden beslissing ook wordt vastgesteld dat zij sinds de opheffing van het aanhoudingsbevel (25 mei 2021) en haar opsluiting (30 oktober 2023)

schijnbaar geen nieuwe feiten heeft gepleegd. De verzoekster betoogt dat uit de motieven van de bestreden beslissing niet op een afdoende manier blijkt dat haar huidig persoonlijk gedrag een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de maatschappij.

In de bestreden beslissing wordt, met betrekking tot de vastgestelde bedreiging voor de openbare orde die van de verzoekster uitgaat, het volgende gesteld:

“Op 28.01.2021 werd u aangehouden en werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Antwerpen uit hoofde van mensenhandel; valsheid in geschriften en gebruik – particulieren; bedevorming – deelname.

Op 25.05.2021 werd het aanhoudingsbevel onder voorwaarden opgeheven.

Op 16.03.2023 werd u door het Hof van Beroep te Antwerpen (op beroep CR Antwerpen d.d. 28.06.2022) veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 jaar, een geldboete van 272.000,00 euro (vervangende gevangenisstraf: 90 dagen) met uitstel voor een periode van 3 jaar voor 204.000,00 euro en ontzette u voor de duur van 5 jaar uit de rechten voorzien in artikel 31, lid 1 van het Strafwetboek daar u zich schuldig heeft gemaakt aan ten aanzien van 34 slachtoffers, het misdrijf mensensmokkel te hebben gepleegd, zijnde het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensdeel, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of u de hoedanigheid van leidend persoon had of niet (34 slachtoffers) (feiten gepleegd tussen 01.09.2017 en 28.01.2021); aan gepoogd te hebben ten aanzien van 12 slachtoffers, het misdrijf mensensmokkel te plegen hebben gepleegd, zijnde het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, waarbij het voornemen om een misdaad te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaakten en alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk, zijn gestaakt of hun uitvoering hebben gemist, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een zieke dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet (12 slachtoffers) (feiten gepleegd tussen 01.01.2019 in de periode van 01.10.2018 tot en met 28.01.2021) en aan wetens en willens betrokken geweest te zijn bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluiten politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft (feit gepleegd in de periode van 01.12.2016 tot en met 28.01.2021).

Op 30.10.2023 meldde u zich aan bij de gevangenis te Antwerpen ten gevolge van de veroordeling d.d. 16.03.2023. Bij vonnis van de Strafvuitvoeringsrechter d.d. 14.02.2024 werd u Elektronisch Toezicht (hierna: E.T.) toegekend. Dit zal pas een effectieve aanvang kennen mits voorlegging van een geattesteerde tewerkstelling die niet verbonden is aan de N. (...) Holding en het stopzetten van de inschrijving van dit bedrijf op uw verblijfadres. Op het moment van het opstellen van onderhavige beslissing (04.03.2024) kende het E.T. nog geen aanvang.”

Vervolgens wordt uitgebreid toegelicht waarom van het persoonlijk gedrag van de verzoekster een voldoende ernstige en actuele bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving uitgaat:

“U boet een gevangenisstraf van 3 jaar uit voor feiten van mensenhandel en bendevoorming. Uw strafeinde is op uw huidige detentiefiche bepaald op 04.07.2026. Van 01.12.2016 tot en met 28.01.2021 nam u actief deel aan de activiteiten van een criminele organisatie die zich hoofdzakelijk bezig hield met het plegen van feiten van mensensmokkel. Door mensensmokkel wordt het overheidsbeleid inzake bestrijding van illegaal verblijf in en illegale toegang tot België en andere landen van de Europese Unie doorkruist en wordt bijgedragen aan het in stand houden van een illegaal circuit. U handelde daarbij uit winstoogmerk en niet uit menslievendheid zoals u trachtte voor te houden.

In juni 2020 startte de Federale Gerechtelijke Politie van Antwerpen een onderzoek naar aanleiding van een aantal meldingen.

Zo had de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) opgemerkt dat een groeiende groep mensen van Surinaamse origine verblijfsrecht in België trachtte te bekomen waarbij telkens overeenkomsten voorgelegd werden van E. T. A. (...) terwijl slechts twee personen effectief ingeschreven waren in de databanken van Dimona; de contracten werden steeds door u ondertekend en later door R. (...) M. en/of N. (...) M.; de betrokken personen verbleven steeds op een aantal dezelfde adressen die werden onderverhuurd; bijna alle adresregistraties waren voor een periode van minder dan een jaar en er werd verhuisd tussen de verschillende adressen; medewerkers van de firma E. T. A. (...) zouden de overbrenging van deze personen faciliteren tegen forse betaling; DVZ ontving ook een anonieme melding dat een criminele organisatie zich bezig zou houden met mensensmokkel vanuit de regio Suriname naar Europa waarbij gebruik gemaakt werd van een reisbureau; de slachtoffers zouden tussen de 10.000 en 20.000 euro moeten betalen.

De Lokale Politie van Brasschaat stelde een sterke toename van mensen van Surinaamse origine die zich meldden bij de gemeentediensten met het oog op het opstarten van een procedure om verblijfsrecht te bekomen vast. Zij werden telkens vergezeld door u waarbij u zich steeds verbaal agressief gedroeg. De politie stelde vast dat de adressen waar deze personen verbleven, gehuurd werden door E. T. A. (...), dat deze panden vervolgens onderverhuurde aan de bewoners/slachtoffers, dewelke hier contant voor moesten betalen. De onderverhuurder verplaatste zich met een voertuig ingeschreven op naam van N. (...) M. De bewoners roteerden tussen verschillende appartementen waarbij u en A. (...) N. het aanspreekpunt bleken. De Lokale Politie van Antwerpen had informatie dat diverse Surinaamse personen het pand gelegen in de (...)straat (...) in Antwerpen bewoonden en na enkele maanden roteerden. Bovendien waren op dat adres mensen aanwezig die er niet ingeschreven waren en werd het pas onderverhuurd door het reisbureau E. T. A. (...) via een persoon die zich verplaatste met een voertuig op naam van N. (...) M. Bij een controle op 27.02.2020 werd u in het pand aangetroffen, u bleek ook het pand te huren te (...) in B. (...) met voorlegging van een arbeidsovereenkomst als commercieel manager van E. T. A. (...).

Naar aanleiding van het onderzoek werden verschillende tapmaatregelen opgestart. Het strafonderzoek heeft uitgewezen dat het ging om een criminele organisatie die zich hoofdzakelijk bezig hield met het plegen van feiten van mensensmokkel. De criminele organisatie was internationaal vertakt met als draaischijf het reisagentschap E. T. A. (...) dat filialen had in België, Nederland en Suriname. De slachtoffers van de organisatie waren voornamelijk van Surinaamse afkomst en werden vaak via voormeld reisagentschap (met een visum en/of arbeidsovereenkomst) vervoerd vanuit Suriname. De slachtoffers kwamen in contact met de organisatie via mond-tot-mond reclame en werden door verschillende kennissen van de organisatie aangebracht. Soms gebeurde dit éénmalig doch ook vaak gestructureerd, waarbij de leider van de criminele organisatie, A. (...) N., voorzag in een commissie voor de aanbrenner(s). De arbeidscontracten voorgelegd aan DVZ werden niet weerspiegeld in de officiële registratie van de werknemers via Dimona. De overeenkomsten werden ondertekend door u, R. (...) M. en N. (...) M.

De criminele organisatie hanteerde een vernuft systeem met als einddoel het bekomen van een Belgische verblijfstitel voor de slachtoffers. De slachtoffers werden door de organisatie begeleid bij de procedure voor het verwerven van verblijfsdocumenten en inschrijving in de registers van de gemeente. Naargelang de situatie of de voorkeur van het slachtoffer kon gekozen worden voor verschillende formules en dit tegen betaling.

Zo was er de formule van internationale bescherming. Hoewel een asielaanvraag voor een Surinamer in België slechts zelden wordt aanvaard, heeft een groot aantal slachtoffers dit toch geprobeerd op aanraden van de criminele organisatie. De controleperiode van DVZ en de ‘voorlopig’ legale toestand van de slachtoffers liet de criminele organisatie toe om ondertussen andere stappen te ondernemen. Veel slachtoffers werden door de criminele organisatie in deze procedure begeleid.

Er was ook de mogelijkheid om te kiezen voor de formule van gezinshereniging met een reëel familielid. Vaak had het slachtoffer een familielid in Nederland, echter was het beleid daar strenger. Ter verkrijging van een Belgische verblijfstitel voor het slachtoffer diende dit familielid, tijdens de eerste fase van het proces, in België ingeschreven te worden. Ter staving van de solvabiliteit van het Nederlandse familielid in België voorzag de criminele organisatie vaak een vals contract op naam van het reisbureau E. T. A. (...). Opdat het familielid zou worden ingeschreven moest deze persoon minstens enkele dagen 'verhuizen' naar België om te wachten totdat de wijkagent hem of haar zou inschrijven. Zij hadden nooit de intentie om in België te blijven en bleven enkel tot de wijkagent hen had ingeschreven om nadien terug te keren naar Nederland.

De organisatie voorzag zelf in inschrijvings- en verblijfsadressen. Ze hielden in de periode van 2018 tot 2021 een aantal panden zelf in beheer. Het viel op dat het beheer in handen van de organisatie bleef totdat er problemen waren qua wanbetaling en/of problemen met de wijkagent ontstonden. Vanaf dan werd het pand verlaten. De panden werden op kosten van de slachtoffers bemeubeld door de organisatie. Uit het dossier bleek dat er inschrijvingsgeld moest betaald worden aan de organisatie (veelal 150 euro per maand lopende de inschrijving). Naast huurgeld en vergoeding van de vaste kosten en/of energie moesten de slachtoffers vaak ook een huurwaarborg betalen, terwijl het pand reeds lange tijd in beheer was door de criminele organisatie. Er werd een aanzienlijke som verdiend via de onderhuur omdat er meer gevraagd werd aan de onderhuurders dan wat aan de eigenaar-verhuurder betaald werd. Bovendien werden de gelden die door de onderhuurders betaald werden niet steeds correct doorgestort, wat voor problemen met de eigenaars zorgde die dan met uithuiszetting dreigden. De slachtoffers werden door de organisatie vaak verhuisd van het ene pand naar het andere, rekening houdend met de noden van nieuwe klant(en) en/of wegvallen van oude klant(en) en/of problemen.

Om de panden in beheer te krijgen, deden de leden van de criminele organisatie zich voor als kandidaat huurders, al dan niet onder eigen naam of die van een stroman. Ter staving van hun solvabiliteit maakten ze ook hier vaak gebruik van valse contracten en loonstroken van het reisbureau E. T. A. (...). De verhuurders sloten dan te goeder trouw een huurcontract af met de leden van de criminele organisatie die op hun beurt het pand onderverhuurden aan de slachtoffers. Meer dan eens betaalde de criminele organisatie de huur van de panden niet, wat leidde tot problemen met de verhuurders die verdere stappen ondernamen wat dan weer resulteerde in bedreigingen door de leden van de criminele organisatie.

Tenslotte werd het slachtoffer uiteindelijk zelf ingeschreven in België op het adres van het reeds ingeschreven familielid en werd een verblijfskaart in de hoedanigheid van familielid aangevraagd (echtgenoot, bloedverwant, aanverwant, ander familielid, feitelijke partner in het kader van een duurzame relatie). Om deze onderlinge relatie (al dan niet duurzaam) te bewijzen, schuwde de criminele organisatie het gebruik van valse stukken niet. Zo werden er documenten, foto's, communicaties geënceneerd om toch maar enige relatie te kunnen aantonen.

Slachtoffers konden ook kiezen voor een formule van gezinshereniging met een fictieve partner via wettelijke samenwoning of feitelijk partnerschap. Hierbij werd dezelfde werkwijze als supra beschreven toegepast, alleen werd hier gebruik gemaakt van een voor het slachtoffer onbekende persoon, een stand in als het ware. Ook hier werd gebruik gemaakt van valse stukken, foto's en in scène gezette communicatie. Terzijde wordt opgemerkt dat het -in het kader van de door u gepleegde feiten- niet onredelijk is zich vragen te stellen bij de wettelijke samenwoning die u van 20.01.2015 tot 23.03.2017 aanging met M. S. (...) (geboren op (...).1977 te Paramaribo, Suriname). Door de wettelijke samenwoning opende u het verblijfsrecht voor M. S. (...), inmiddels heeft hij de Belgische nationaliteit.

Tenslotte was er ook de formule van arbeid. Een aantal slachtoffers is vanuit Suriname naar België gekomen onder het mom van een tewerkstelling bij het reisbureau E. T. A. (...) waarbij er ook valse contracten opgesteld werden. U was zeer actief betrokken bij de smokkelactiviteiten als een soort 'zakelijke rechterhand' van A. (...) N., de leider van de criminele organisatie. Bij de huiszoeking op uw adres werd een blad getiteld "Vreemdelingen en juridische zaken" aangetroffen met klanten, de door hen gekozen procedure en het bedrag dat ze moesten betalen alsmede de contactpersoon. Volgens dit blad bedroeg de vraagprijs voor de procedure asiel 1450 tot 1500 euro, kostte de procedure gezinshereniging tussen 3000 en 4500 euro en de procedure partnerschap tussen 4000 en 13.000 euro.

Toen de organisatie gelet op het strengere asielbeleid in Nederland besloot een filiaal op te richten in België, richtte u in 2017 de eenmanszaak E. T. (...) op. De zaak ging na een jaartje failliet. De activiteiten werden overgenomen door R. (...) M. die een eenmanszaak oprichtte. Deze eenmanszaak werd in 2019 omgevormd tot E. T. A. (...) BV.

Met betrekking tot uw rol in het hele gebeuren vermeldt het arrest d.d. 16.03.2023: "Zij voert instructies uit inzake het ontvangen van gelden en het maken van overschrijvingen; Het bijhouden van het overzicht inzake betaalde huurgelden; Inschrijving in de gemeente en opvolging van de aanvragen; Het zoeken van huur- en

koopwoningen en het onderhouden van contacten met hypotheek adviseurs waarbij er valse loon- en contractgegevens worden voorgelegd; Het opmaken van dossiers en het klasseren van documenten in de dossiers; Contact met advocaten van klanten; ophalen van cash gelden en het uitschrijven van kwitanties; het afsluiten van verzekeringen voor klanten (WhatsApp berichten – stuk 174 deel 8/12). Bij de huiszoeking in haar verblijfplaats worden 'to do-lijstjes' aangetroffen in verband met klanten van E. T. A. (...) alsook een lijst met klanten; het totaal bedrag dat ze moeten betalen, de formule die ze gekozen hebben en hun contactpersoon (stuk 218 deel 9/12)."

De gepleegde feiten zijn bijzonder ernstig en getuigen van een criminele ingesteldheid. Dergelijke feiten kunnen en mogen binnen onze samenleving niet getolereerd worden. U vervulde een belangrijke rol in de keten van de mensensmokkel. Door mensen te smokkelen, hen over te brengen van Suriname (naar Nederland en vervolgens) naar België, in strijd met het nationaal recht, ondermijnde u samen met de andere leden van de criminele organisatie de openbare orde en bemoeilijkten jullie de overheidscontrole op de mensen die zich op het grondgebied bevinden. Dergelijke grootschalige vorm van mensensmokkel genereert een groot, quasi ongrijpbaar illegaal vermogen. Het leidt tot verdere criminaliteit en illegale tewerkstelling die een maatschappij ontwricht. Het is pervers dergelijke sommen te vragen van mensen die zich in uitzichtloze situaties bevinden en bereid zijn geld te betalen voor wat zij als mogelijk hun enige uitweg naar een beter leven zien. Daarbij komt dat u door uw handelen bijgedragen heeft aan een ondermijning van het draagvlak voor het internationaal vluchtelingenbeleid binnen de Belgische en Europese samenleving. Mensensmokkel is een criminele activiteit die wereldwijd een grote kostenpost vormt voor de samenleving.

De Strafvuistvoeringsrechter kende u op 14.02.2024 E.T. toe. Uit het vonnis blijkt: "Zowel de gevangenisdirecteur als het Openbaar Ministerie adviseren hierbij negatief voor de door u gevraagde maatregel. Beide wijzen naar uw geplande woonst, en tewerkstelling, die sterk verbonden zouden zijn met de personen, de consoorten N. (...), en de firma's, rond de holding N. (...), die samen met u werden veroordeeld en in de schoot waarvan de gepleegde misdrijven werden gepleegd. [...] U gaf aan opnieuw te willen gaan werken als verpleegkundige. Dit gegeven werd, en wordt (zie verder), op zich niet geattesteerd. Wel werd er een emailbericht aan uw dossier gevoegd waaruit blijkt dat u opnieuw tewerkgesteld kan worden binnen één van de bedrijven van de holding N. (...). Het Openbaar Ministerie geeft aan dat de eigenaars van de holding N. (...) gekend zijn omwille van dubieuze praktijken en stelt dat dit geen geschikte tewerkstelling is voor u. Verder blijkt ook dat het bedrijf N. (...) Holding is ingeschreven op uw verblijfsadres te (...). Op 29 januari 2024 kwam op de griffie van de Strafvuistvoeringsrechter een document toe, schijnbaar van u afkomstig, waarin gemeld werd dat u iedere verdere samenwerking met de firma's van de N. (...) Holding wenst te verbreken. U stelt opnieuw te willen gaan werken als verpleegkundige via het interimbureau (...). U geeft aan dat van zodra u weet wanneer u terug in de mogelijkheid bent om te gaan werken, er een planning zal kunnen worden opgemaakt. De PSD stelde geen specifieke problemen vast waardoor u een begeleiding behoeft. Uit de voorliggende maatschappelijk enquête blijkt wel dat u met financiële problemen kampt. De Strafvuistvoeringsrechter verwacht dat u deze bespreekt met uw justitieassistent en openheid verleent m.b.t. uw financiële situatie. U hebt geen burgerlijke partijen te vergoeden. De Strafvuistvoeringsrechter wenst u de mogelijkheid te bieden om uw voornemens waar te maken. U geeft aan iedere verdere samenwerking met de firma's en de personen rond N. (...) Holding te willen stopzetten. Mits voorlegging van een geattesteerde tewerkstelling die niet verbonden is aan de N. (...) Holding en het stopzetten van de inschrijving van dit bedrijf op uw verblijfsadres, kan u een elektronisch toezicht worden toegekend."

Dat de Strafvuistvoeringsrechter zich bereid toont u de mogelijkheid te bieden om uw voornemens waar te maken, betekent niet dat een risico op recidive uitgesloten is. Zeker wanneer u niet verder nauwgezet opgevolgd zou worden door Justitie, temeer daar u blijkaar met financiële problemen kampt en feiten die u vele jaren lang gepleegd heeft zeer lucratief zijn. Uw band met het hoofd van de criminele organisatie gaat volgens uw schrijven reeds terug tot 2007. Dat u zich bereid toont weer in de zorgsector te gaan werken, verandert niks aan voorgaande. U zou in het verleden ook in die sector gewerkt hebben en u bleek niet tevreden met wat u daar kon verdienen. U koos er immers voor uw inkomsten aan te vullen met de opbrengsten van criminele activiteiten. Ook het gegeven dat u tussen de opheffing van het aanhoudingsbevel onder voorwaarden op 25.05.2021 en uw opsluiting op 30.10.2023 schijnbaar geen nieuwe feiten pleegde, kan onderhavige maatregel niet milderen: ondertussen was de procedure voor strafrechtelijke bestraffing hangende en het was in uw belang zich aan de geldende wetten te houden.

De internationale georganiseerde smokkel van vreemdelingen is een fenomeen dat afbreuk doet aan de waardigheid van de mens omdat de mens daarbij slechts als handelswaar wordt gezien, waarmee geld te verdienen valt. U heeft bijgedragen aan het in stand houden van een illegaal circuit en dus aan onwenselijke activiteiten. Het is niet onredelijk om uit het gegeven dat u zich liet inschakelen in een internationaal opererende criminele organisatie met het oog op onwettig geldgewin af te leiden dat u weldegelijk een sociaal gevaarlijke ingesteldheid heeft. U hebt zich bereid getoond geld te verdienen door misbruik te maken van de moeilijke situatie waarin de slachtoffers zich bevonden en hebt er totaal geen moeite mee gehad om

de overheid op allerlei manieren te beliegen en bedriegen. De door u gepleegde feiten wegen veel zwaarder door dan de belangen die u in België kan doen gelden.

Feiten van mensensmokkel met gebruikmaking van vervalste stukken en in georganiseerde en gestructureerd verband getuigen van een ernstige normvervalsing en een gebrek aan respect voor de integriteit van de slachtoffers, wiens precaire situatie wordt uitgebuit louter met het oog op makkelijk geldgewin. Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de handhaving van de openbare orde.

Gelet op de bijzondere ernst van de feiten, het deel uitmaken van een criminele organisatie, uw rol binnen de organisatie, de duur van de incriminatieperiode en uw laakbare persoonlijkheid die er geen problemen in ziet geld te verdienen door misbruik te maken van de slechte situatie van anderen, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. Uit voorgaande blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de openbare orde en ter preventie van strafbare feiten."

Het betoog van de verzoekster is weinig ernstig. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de staatssecretaris wel degelijk een onderzoek heeft gevoerd naar het actueel en persoonlijk gedrag van de verzoekster en de staatssecretaris heeft zich er geenszins toe beperkt om louter te verwijzen naar de strafrechtelijke veroordeling van de verzoekster. In de eerste plaats heeft de staatssecretaris op gedetailleerde wijze de feiten beschreven die aan de veroordeling van de verzoekster ten grondslag liggen. De staatssecretaris heeft vervolgens de activiteiten van mensensmokkel geschetst van de criminele organisatie waartoe de verzoekster behoorde, alsook heeft de staatssecretaris de precieze rol van de verzoekster binnen deze criminele organisatie beschreven. Zo citeert de staatssecretaris uit het arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 16 maart 2023: *"Zij voert instructies uit inzake het ontvangen van gelden en het maken van overschrijvingen; Het bijhouden van het overzicht inzake betaalde huurgelden; Inschrijving in de gemeente en opvolging van de aanvragen; Het zoeken van huur- en koopwoningen en het onderhouden van contacten met hypotheek adviseurs waarbij er valse loon- en contractgegevens worden voorgelegd; Het opmaken van dossiers en het klasseren van documenten in de dossiers; Contact met advocaten van klanten; ophalen van cash gelden en het uitschrijven van kwitanties; het afsluiten van verzekeringen voor klanten (WhatsApp berichten – stuk 174 deel 8/12). Bij de huiszoeking in haar verblijfplaats worden 'to do-lijstjes' aangetroffen in verband met klanten van E. T. A. (...) alsook een lijst met klanten; het totaal bedrag dat ze moeten betalen, de formule die ze gekozen hebben en hun contactpersoon (stuk 218 deel 9/12)." De staatssecretaris motiveert dat de gepleegde feiten bijzonder ernstig zijn en getuigen van een criminele ingesteldheid en de verzoekster een belangrijke rol vervulde in de keten van mensensmokkel. De staatssecretaris wijst erop dat de verzoekster samen met de andere leden van de criminele organisatie de openbare orde ondermijnde en de overheidscontrole over wie zich op het grondgebied bevindt, bemoeilijkt. De staatssecretaris motiveert verder dat dergelijke grootschalige vorm van mensensmokkel een groot, quasi ongrijpbaar illegaal vermogen genereert, en dat het leidt tot verdere criminaliteit en illegale tewerkstelling die een maatschappij ontwricht. De staatssecretaris stelt dat het pervers is om van mensen dergelijke grote sommen geld te vragen voor wat zij als mogelijk hun enige uitweg naar een beter leven zien. De staatssecretaris motiveert verder dat de verzoekster heeft bijgedragen aan het ondermijnen van het draagvlak voor het internationaal vluchtelingenbeleid binnen de Belgische en Europese samenleving. Daarnaast motiveert de staatssecretaris dat het gegeven dat de strafuitvoeringsrechter zich bereid toont elektronisch toezicht toe te staan niet betekent dat een risico op recidive uitgesloten is, nu de verzoekster met financiële problemen kampt en de feiten die zij heeft gepleegd vele jaren lucratief waren.*

De verzoekster benadrukt dat in de bestreden beslissing wordt erkend dat zij na de opheffing van haar aanhoudingsbevel geen nieuwe feiten pleegde. Zij lijkt hierbij evenwel uit te gaan van een partiële lezing van de bestreden beslissing; immers motiveert de staatssecretaris als volgt:

"Ook het gegeven dat u tussen de opheffing van het aanhoudingsbevel onder voorwaarden op 25.05.2021 en uw opsluiting op 30.10.2023 schijnbaar geen nieuwe feiten pleegde, kan onderhavige maatregel niet milderen: ondertussen was de procedure voor strafrechtelijke bestrafing hangende en het was in uw belang zich aan de geldende wetten te houden."

De staatssecretaris erkent dus wel dat de verzoekster geen nieuwe feiten meer lijkt te hebben gepleegd tussen de opheffing van het aanhoudingsbevel onder voorwaarden (25 mei 2021) en de opsluiting van de verzoekster op 30 oktober 2023, maar wijst erop dat dit onderhavige maatregel niet kan milderen, nu de verzoekster toen in afwachting was van een uitspraak van de strafrechter en er dan ook alle belang bij had om zich aan de geldende wetten te houden.

De staatssecretaris concludeert in de bestreden beslissing:

“Feiten van mensensmokkel met gebruikmaking van vervalste stukken en in georganiseerde en gestructureerd verband getuigen van een ernstige normvervalsing en een gebrek aan respect voor de integriteit van de slachtoffers, wiens precaire situatie wordt uitgebuit louter met het oog op makkelijk geldgewin.”

En:

“Gelet op de bijzondere ernst van de feiten, het deel uitmaken van een criminele organisatie, uw rol binnen de organisatie, de duur van de incriminatieperiode en uw laakbare persoonlijkheid die er geen problemen in ziet geld te verdienen door misbruik te maken van de slechte situatie van anderen, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt.”

Aldus blijkt, gelet op al het voorgaande, dat de staatssecretaris wel degelijk het actueel en persoonlijk gedrag van de verzoekster heeft onderzocht, in tegenstelling tot wat zij voorhoudt. De verzoekster mag hierbij niet uit het oog verliezen dat zij op 28 januari 2021 werd aangehouden, dat het aanhoudingsbevel op 25 mei 2021 onder voorwaarden werd opgeheven, dat zij van 31 oktober 2023 tot 7 maart 2024 opnieuw in detentie verbleef, en dat haar nadien elektronisch toezicht, dan wel penitentiair verlof werd toegekend. Aldus was de vrijheid om haar eigen gedrag te bepalen aan beperkingen onderworpen.

De verzoekster verwijst naar 's Raads arresten met nummer 163 046 en 169 732 van respectievelijk 26 februari 2016 en 10 november 2016. Zij citeert enkele theoretische passages uit deze arresten omtrent het begrip *“gevaar voor de openbare orde”*, maar toont niet *in concreto* aan dat de bestreden beslissing blij zou geven van een foutieve toepassing van dit begrip.

Verzoeksters betoog, dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat haar gedrag in de gevangenis niet naar behoren is en dat er geen sprake is van tucht of andere maatregelen jegens haar, is niet dienstig. Om een actueel gevaar voor de openbare orde vast te stellen, is het immers nog niet vereist dat deze of gene delinquente gedragingen zouden moeten verder worden gezet in de gevangenis. Het actueel gevaar kan ook op redelijke wijze uit andere pertinente vaststellingen worden afgeleid.

Op 28 januari 2021 werd de verzoekster aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Antwerpen. Op 25 mei 2021 werd het aanhoudingsbevel onder voorwaarden opgeheven. Aldus was de vrijheid om het eigen gedrag te bepalen onderworpen aan ernstige beperkingen in eerste instantie tijdens haar verblijf in de gevangenis, vervolgens toen zij werd vrijgelaten mits het naleven van voorwaarden. In dit verband wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt *“ondertussen was de procedure voor strafrechtelijke bestraffing hangende en het was in uw belang zich aan de geldende wetten te houden”*. Na haar strafrechtelijke veroordeling verbleef de verzoekster nog in detentie van 31 oktober 2023 tot 7 maart 2024, nadien werd haar elektronisch toezicht dan wel penitentiair verlof toegekend. Opnieuw is de vrijheid van de verzoekster om haar eigen gedrag te bepalen aan beperkingen onderworpen, zodat het eventuele gunstige gedrag onder detentie op zich nog niet volstaat opdat de verzoekster geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde eens zij in vrijheid wordt gesteld. Verder brengt de verzoekster in dit verband geen enkel stavingstuk bij. Waar de verzoekster thans de verweerder een gebrek aan onderzoek verwijt, wordt er bovendien op gewezen dat het de verzoekster vrijstond om in het kader van de uitoefening van het hoorrecht elementen in dit verband aan de verweerder voor te leggen, hetgeen zij niet heeft gedaan.

De verzoekster benadrukt dat zij ondertussen bij beslissing van 7 maart 2024 in vrijheid werd gesteld onder de vorm van verlengd penitentiair verlof waardoor zij geenszins door de Belgische autoriteiten als een ernstig en actueel gevaar wordt beschouwd voor de handhaving van de openbare orde. De verzoekster erkent dat zij hierbij aan een aantal opgelegde voorwaarden moet voldoen, die zij in haar verzoekschrift opsomt, en benadrukt dat zij deze voorwaarden strikt naleeft en zij ondertussen opnieuw werkt. De verzoekster meent hieruit te kunnen afleiden dat er slechts een laag tot geen risico op recidive bestaat en zij stelt dat de verweerder hiermee geen rekening heeft gehouden.

In de bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

“De Strafvuistvoeringsrechter kende u op 14.02.2024 E.T. toe. Uit het vonnis blijkt: “Zowel de gevangenisdirecteur als het Openbaar Ministerie adviseren hierbij negatief voor de door u gevraagde maatregel. Beide wijzen naar uw geplande woonst, en tewerkstelling, die sterk verbonden zouden zijn met de personen, de consoorten N. (...), en de firma's, rond de holding N. (...), die samen met u werden veroordeeld en in de schoot waarvan de gepleegde misdrijven werden gepleegd. [...] U gaf aan opnieuw te willen gaan werken als verpleegkundige. Dit gegeven werd, en wordt (zie verder), op zich niet geattesteerd. Wel werd er een emailbericht aan uw dossier gevoegd waaruit blijkt dat u opnieuw tewerkgesteld kan worden binnen één van de bedrijven van de holding N. (...). Het Openbaar Ministerie geeft aan dat de eigenaars van de holding

N. (...) gekend zijn omwille van dubieuze praktijken en stelt dat dit geen geschikte tewerkstelling is voor u. Verder blijkt ook dat het bedrijf N. (...) Holding is ingeschreven op uw verblijfadres te (...). Op 29 januari 2024 kwam op de griffie van de Strafvorderingrechter een document toe, schijnbaar van u afkomstig, waarin gemeld werd dat u iedere verdere samenwerking met de firma's van de N. (...) Holding wenst te verbreken. U stelt opnieuw te willen gaan werken als verpleegkundige via het interimbureau (...). U geeft aan dat van zodra u weet wanneer u terug in de mogelijkheid bent om te gaan werken, er een planning zal kunnen worden opgemaakt. De PSD stelde geen specifieke problemen vast waardoor u een begeleiding behoeft. Uit de voorliggende maatschappelijk enquête blijkt wel dat u met financiële problemen kampt. De Strafvorderingrechter verwacht dat u deze bespreekt met uw justitieassistent en openheid verleent m.b.t. uw financiële situatie. U hebt geen burgerlijke partijen te vergoeden. De Strafvorderingrechter wenst u de mogelijkheid te bieden om uw voornemens waar te maken. U geeft aan iedere verdere samenwerking met de firma's en de personen rond N. (...) Holding te willen stopzetten. Mits voorlegging van een geattesteerde tewerkstelling die niet verbonden is aan de N. (...) Holding en het stopzetten van de inschrijving van dit bedrijf op uw verblijfadres, kan u een elektronisch toezicht worden toegekend."

Dat de Strafvorderingrechter zich bereid toont u de mogelijkheid te bieden om uw voornemens waar te maken, betekent niet dat een risico op recidive uitgesloten is. Zeker wanneer u niet verder nauwgezet opgevolgd zou worden door Justitie, temeer daar u blijkbaar met financiële problemen kampt en feiten die u vele jaren lang gepleegd heeft zeer lucratief zijn. Uw band met het hoofd van de criminele organisatie gaat volgens uw schrijven reeds terug tot 2007. Dat u zich bereid toont weer in de zorgsector te gaan werken, verandert niks aan voorgaande. U zou in het verleden ook in die sector gewerkt hebben en u bleek niet tevreden met wat u daar kon verdienen. U koos er immers voor uw inkomsten aan te vullen met de opbrengsten van criminele activiteiten. Ook het gegeven dat u tussen de opheffing van het aanhoudingsbevel onder voorwaarden op 25.05.2021 en uw opsluiting op 30.10.2023 schijnbaar geen nieuwe feiten pleegde, kan onderhavige maatregel niet milderend: ondertussen was de procedure voor strafrechtelijke bestraffing hangende en het was in uw belang zich aan de geldende wetten te houden."

Aldus blijkt dat de staatssecretaris wel degelijk in rekening bracht dat de strafuitvoeringsrechter de verzoekster elektronisch toezicht toekent mits zij een geattesteerde tewerkstelling kan voorleggen die niet verbonden is aan de N. (...) Holding en mits de inschrijving van dit bedrijf op het verblijfsadres van de verzoekster wordt stopgezet. De staatssecretaris motiveert dat dit niet betekent dat het risico op recidive is uitgesloten, zeker wanneer de verzoekster niet verder nauwgezet opgevolgd zou worden door justitie, te meer de verzoekster met financiële problemen kampt en de feiten die zij vele jaren heeft gepleegd zeer lucratief zijn. Ook het gegeven dat de verzoekster bereid is om terug in de zorgsector te werken, verandert voor de staatssecretaris niets. In het verleden heeft de verzoekster reeds in deze sector gewerkt en bleek zij niet tevreden met wat zij daar kon verdienen en koos zij ervoor om haar inkomsten aan te vullen met opbrengsten uit criminele activiteiten.

De verzoekster mag er verder ook niet aan voorbijgaan dat zij op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen nog steeds aan voorwaarden en dus aan vrijheidsrestricties was onderworpen en zij nog steeds onder toezicht van justitie stond.

Daarenboven wijst de Raad op het feit dat uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt: "dat het ook mogelijk is dat het enkele feit van het voorafgaand gedrag voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging van de openbare orde" (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77, Bouchereau, § 29). In deze zin heeft ook het Europees Hof voor de Rechten van de Mens geoordeeld dat in sommige gevallen de ernst van een misdrijf op zichzelf genoeg kan zijn om een beperkende verblijfsmaatregel of verwijderingsmaatregel te rechtvaardigen (EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, A.A. v. Verenigd Koninkrijk, § 63). Bij het beoordelen van een bedreiging voor de openbare orde moet dus rekening worden gehouden met de aard en ernst van de strafbare feiten, het aantal strafbare feiten en de veroorzaakte schade. Indien dit bijzonder ernstig is, kan dit volstaan om ook het actueel karakter van de bedreiging aan te tonen.

Gelet op het geheel van het voorgaande en met name de ernst van de feiten waarvoor de verzoekster werd veroordeeld, het deel uitmaken van een criminele organisatie, haar rol binnen de organisatie, de duur van de incriminatieperiode en het gegeven dat zij er geen problemen in ziet om geld te verdienen door misbruik te maken van de slechte situatie van anderen, is het besluit dat het "gedrag (van de verzoekster) een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vertegenwoordigt" niet kennelijk onredelijk. De verzoekster brengt geen concrete elementen bij die de verweerder in de besluitvorming zou hebben veronachtzaamd.

3.2.5. De verzoekster betoogt dat de verweerder niet op een afdoende manier heeft gemotiveerd waarom overeenkomstig artikel "44, laatste lid" van de Vreemdelingenwet geen rekening wordt gehouden met de duur van haar verblijf, met haar leeftijd, haar gezondheidstoestand, haar gezins- en economische situatie, haar sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin zij bindingen heeft met haar land van oorsprong.

De verzoekster benadrukt dat zij reeds lang in België verblijft, meer bepaald sinds 2014, dat zij een dochter heeft met wettig verblijf in België, dat zij nauwelijks nog banden heeft met Nederland en er al jaren niet meer woont, dat ze wel nog contact heeft met haar ouders en haar zussen maar dat haar gezinsleven zich in België afspeelt, dat haar economische, financiële en sociale belangen gecentraliseerd zijn in België en dat zij opnieuw als zorgkundige werkt in België.

Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de verweerder wel degelijk op afdoende wijze de elementen, bepaald in artikel 44bis, § 4, van de Vreemdelingenwet, in rekening nam. In dit verband wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“U verklaarde geen duurzame relatie te hebben in Het Rijk. Uit de vragenlijst hoorrecht die u invulde, blijkt dat u slechts één familielid heeft in België, namelijk uw meerderjarige dochter V. R. L. D. (...) (geboren op (...).2005 te G. (...), Nederlandse nationaliteit, EU kaart geldig tot 01.07.2026). Uit de geboorteakte die voorgelegd werd bij haar verblijfsaanvraag blijkt dat enkel de moederlijke afstamming vaststaat. U verklaarde dat uw dochter graag zwanger wil worden en kinderen wil krijgen en dat u dat graag van dichtbij wil meemaken. U wil haar graag helpen met zorg en oppas.

Daar waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, ligt het anders in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen. Opdat een relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen, onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewone affectieve en emotionele banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33) (EHRM 13 februari 2001, nr. 47160/99, Ezzouhdi v. Frankrijk, par. 34). Uw dochter bezoekt u in de gevangenis. Het gegeven dat uw dochter u (voornamelijk virtueel, doch soms ook in levende lijve) komt bezoeken in de gevangenis is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt, maar doet niet getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. U diende uw eerste verblijfsaanvraag in op 05.04.2014. Uit de mail van de gemeente die de aanvraag aan DVZ overmaakte blijkt: “Betrokkene werkt in G. (...). Mevrouw wenst zich NIET uit te schrijven in NL. Mevrouw wenst zich in beide landen in te schrijven. Haar dochter is nog schoolgaande in NL en wenst dit niet te wijzigen. Mevrouw beweert dagelijks naar haar werk in NL (G. (...)) te rijden.” Uw tweede verblijfsaanvraag, de verblijfsaanvraag naar aanleiding van dewelke u verblijfsrecht verwierf, diende u in op 11.12.2014. Voor uw dochter werd pas op 06.09.2017 een aanvraag ingediend. Uw dochter (of u voor haar als haar wettelijk vertegenwoordiger) verklaarde bij haar verblijfsaanvraag dat zij op 01.08.2017 in België aankwam. Uit het gegeven dat uw dochter nog ruim 2,5 jaar in Nederland bleef nadat u in België kwam wonen, blijkt dat jullie ook wanneer u niet in detentie zat niet altijd als gezin samengeleefd hebben. Nu u sinds 30.10.2023 ononderbroken in detentie zit, kan u hoe dan ook niet voor uw dochter zorgen. Er kan niet worden geconcludeerd dat er een zodanige afhankelijkheid is dat uw dochter zonder uw fysieke nabijheid niet zou kunnen functioneren.

Er kan aangenomen worden dat zij, ook al is ze nog jong, reeds in grote mate voor zichzelf kan instaan. Dat zij een eigen gezin wenst te beginnen, bevestigt dat enkel maar. Financiële steun kan u haar desgewenst ook vanuit Nederland geven. Er werd geenszins aangetoond dat er sprake is van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie. Zij kan België vrijelijk in- en uitreizen en ze kan u dan ook zo vaak zij wenst komen bezoeken in Nederland. Daarnaast kunnen jullie regelmatig contact onderhouden via de moderne communicatiemiddelen. Dat u wanneer zij ervoor kiest in België te blijven, niet kan instaan voor de zorg voor toekomstige kleinkinderen, is enkel en alleen een gevolg van uw deelname aan de activiteiten van een criminele organisatie die zich hoofdzakelijk bezig hield met het plegen van feiten van mensensmokkel.

Uw dochter zou er eventueel vrijwillig voor kunnen kiezen om samen met u terug te keren naar Nederland. Er werden hiertoe geen onoverkomelijke hinderpalen aangetoond. Het is duidelijk dat zij banden heeft met Nederland, ze koos er in het verleden blijkbaar voor u niet naar België te vergezellen omdat zij haar school in Nederland wenste af te maken. Ze heeft de Nederlandse nationaliteit en heeft er het grootste deel van haar leven gewoond. Haar maternale grootouders en tantes wonen er en het is niet onredelijk te veronderstellen dat ze er nog vrienden heeft. Ze zou dan het contact met vrienden in België kunnen onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en bezoeken.

Nogmaals wordt herhaald dat de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit zodanig is dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

+++

In het formulier hoorrecht dat u invulde, verklaarde u sinds 2017 in België te zijn. Nochtans blijkt uit uw administratief dossier dat u op 05.04.2014 een eerste verblijfsaanvraag indiende. Deze werd negatief afgesloten en op 11.12.2014 diende u een tweede verblijfsaanvraag in die wel goedgekeurd werd. Van 20.01.2015 tot 23.03.2017 was u volgens de registers wettelijk samenwonend met M. S. (...).

Het wordt hier hoe dan ook niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België verlaat. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u desgewenst ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Nederland.

Het gegeven dat u in het verleden gewerkt hebt in België, dat u bereid bent in de toekomst opnieuw te gaan werken en aan de slag zou kunnen bij uw voormalige werkgever, doet niks af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. U heeft in het verleden ook in Nederland gewerkt en er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u er niet opnieuw aan de slag zou kunnen.

Er kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met Nederland alwaar u geboren en opgegroeid bent en een groot deel van uw leven gewoond heeft. U gaf aan er nog familie te hebben (ouders en twee zussen).

Door mensensmokkel wordt het overheidsbeleid inzake bestrijding van illegaal verblijf in en illegale toegang tot België en andere landen van de Europese Unie doorkruist en wordt bijgedragen aan het in stand houden van een illegaal circuit. Gedurende meerdere jaren heeft u -niet alleen de slachtoffers maar ook- de Belgische overheid belogen en bedrogen. Er bestaat een risico dat u de openbare orde in de toekomst opnieuw zal schenden. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

+++

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheid of de gezondheid van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

+++

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving."

Aldus blijkt uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat de staatssecretaris wel degelijk rekening hield met de duur van het verblijf van de verzoekster in België, met het gegeven dat haar dochter in België verblijft en haar bezoekt in de gevangenis, met de verklaring van de verzoekster dat zij sinds 2017 in België is, doch dat zij blijkens het administratief dossier reeds op 5 april 2014 een eerste verblijfsaanvraag indiende in België, met het privéleven van de verzoekster in België en met de sociale belangen van de verzoekster in België en Nederland.

Waar de verzoekster in haar enig middel aangeeft dat zij thans opnieuw aan de slag is als zorgkundige, merkt de Raad op dat uit de bij het verzoekschrift gevoegde e-mailberichten aangaande de tewerkstelling als zorgkundige blijkt dat de verzoekster pas in april 2024 opnieuw aan de slag is gegaan als zorgkundige (via X-Care in Motion). Toen de verweerder het bestreden besluit trof op 14 maart 2024, kon de tewerkstelling die pas startte in april 2024 uiteraard niet in rekening worden genomen. In de bestreden beslissing heeft de staatssecretaris dan ook op goede en redelijke gronden als volgt rekening gehouden met de economische situatie van de verzoekster: "Het gegeven dat u in het verleden gewerkt hebt in België, dat u bereid bent in de toekomst opnieuw te gaan werken en aan de slag zou kunnen bij uw voormalige werkgever, doet niks af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. U heeft in het verleden ook in

Nederland gewerkt en er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u er niet opnieuw aan de slag zou kunnen."

De verzoekster laat na om concrete elementen met betrekking tot het bepaalde in artikel 44*bis*, § 4, van de Vreemdelingenwet naar voor te schuiven die de verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing zou hebben veronachtzaamd. De verzoekster toont evenmin aan dat het, gelet op de bovenstaande motieven inzake de elementen zoals bedoeld in artikel 44*bis*, §4, van de Vreemdelingenwet, elke redelijkheid te buiten gaat om haar verblijfsrecht te beëindigen.

Een schending van artikel 44*bis*, § 4, van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.2.6. Artikel 8 van het EVRM bepaalt het volgende:

*"1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.
2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."*

Wanneer de schending van het recht op eerbiediging van het privé- en/of familie- en gezinsleven wordt aangevoerd, kijkt de Raad in de eerste plaats na of er een privé- en/of familie- en gezinsleven bestaat in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of hierop een inbreuk werd gepleegd door de bestreden beslissing. Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/of familie- en gezinsleven, dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (*cf.* EHRM 13 februari 2001, Ezzoudhi/Frankrijk, § 25; EHRM 31 oktober 2002, Yildiz/Oostenrijk, § 34; EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 21).

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven', noch het begrip 'privéleven'. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd.

De Raad wijst erop dat het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven niet absoluut is. Het EHRM heeft er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, Ukaj/Zwitserland, § 27). Op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht hebben de verdragsstaten de taak om de openbare orde te waarborgen en om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 26 juni 2012, Kurić en a./Slovenië (GK), § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 100). De staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen.

Wanneer er sprake is van een situatie van weigering van voortgezet verblijf, zoals een beëindiging van een langdurig verblijfsrecht, dan vormt zulke maatregel een inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven. Bijgevolg dient in dat geval het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen. Binnen de grenzen, gesteld door artikel 8, tweede lid, van het EVRM, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien (legaliteit), ze geïnspireerd is door één of meerdere in deze bepaling vermelde legitieme doelen (legitimiteit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om één van deze doelen te bereiken (proportionaliteit). Deze laatste vereiste impliceert dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een "*fair balance*" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76). In deze belangenafweging moeten vanzelfsprekend alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

De Raad oefent een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissing. Bijgevolg gaat de Raad na of de verwerende partij alle relevante feiten en omstandigheden in haar belangenafweging heeft betrokken en, indien dit het geval is, of de verwerende partij zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat die afweging heeft geresulteerd in een "*fair balance*" tussen enerzijds het belang van een vreemdeling bij de uitoefening van het eventuele privé- en familie- en gezinsleven hier te lande en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het handhaven van de openbare orde.

Binnen de grenzen, gesteld door het tweede lid van artikel 8 van het EVRM, is een dergelijke inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien (legaliteit), ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in dit tweede lid vermelde legitieme doelen (legitimiteit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken (proportionaliteit). Staten beschikken over een zekere beoordelingsmarge wat betreft de noodzaak aan inmenging. Vanuit dit laatste standpunt is het de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk op het recht op respect van het privé- en/of familie- en gezinsleven (EHRM 19 februari 1998, Dalia/Frankrijk, § 52; EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 54; EHRM 2 april 2015, Sarközi en Mahran/Oostenrijk, § 62). Dit wordt onderzocht aan de hand van 'fair balance'-toets, waarbij wordt nagegaan of een redelijke afweging werd gemaakt tussen de belangen van het individu en de belangen van de samenleving (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76).

Hoewel artikel 8 van het EVRM geen uitdrukkelijke procedurele waarborgen bevat, stelt het EHRM dat de besluitvormingsprocedure, die leidt tot maatregelen die een inmenging uitmaken op het privé- en gezinsleven, billijk moet verlopen en op passende wijze rekening moet houden met de belangen die door artikel 8 van het EVRM worden gevrijwaard. Deze procedurele vuistregel is volgens het EHRM tevens van toepassing zowel op situaties waar sprake is van een weigering van voortgezet verblijf (EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 66). Staten gaan hun beoordelingsmarge te buiten en schenden artikel 8 van het EVRM wanneer zij falen op zorgvuldige wijze een redelijke belangenafweging te maken (EHRM 28 juni 2011, Nuñez/Noorwegen, § 84; EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 62).

In voorkomend geval wordt het bestreden besluit genomen krachtens artikel 44*bis* van de Vreemdelingenwet, waarvan de bepalingen dienen beschouwd te worden als zijnde maatregelen die, binnen een democratische samenleving, nodig zijn om de toegang en het verblijf van niet-nationale onderdanen op het nationale grondgebied te controleren en om 's lands openbare orde te vrijwaren. Het bestreden besluit kent aldus een wettelijke basis en streeft een legitiem doel na.

De inmenging in het gezins- en privéleven van de verzoekster is bijgevolg formeel in overeenstemming met de afwijkende omstandigheden, beoogd in artikel 8, lid 2, van het EVRM.

Vervolgens moet worden onderzocht of de inmenging noodzakelijk is, met name of de inmenging gerechtvaardigd wordt door een dwingende maatschappelijke behoefte en proportioneel is met het nagestreefde doel (EHRM 19 februari 1998, Dalia/Frankrijk, § 52; EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 54; EHRM 2 april 2015, Sarközi en Mahran/Oostenrijk, § 62).

Deze laatste vereiste impliceert dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een 'fair balance' moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76).

In deze belangenafweging moeten alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken. Waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, *quod in casu*, heeft het EHRM een aantal welbepaalde criteria geformuleerd die nationale overheden in het maken van een billijke belangenafweging moeten leiden, namelijk de zogenaamde *Boultif/Üner*-criteria (EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, § 51). Het betreft:

- (1) de aard en ernst van het gepleegde misdrijf;
- (2) de duur van het verblijf in het gastland;
- (3) het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van betrokkene tijdens die periode;
- (4) de nationaliteit van alle betrokkenen;
- (5) de gezinssituatie van de betrokkene, zoals de duur van het huwelijk alsook andere factoren die getuigen van een daadwerkelijk gezinsleven;
- (6) de vraag of de (huwelijks)partner op de hoogte was van het misdrijf bij de totstandkoming van de gezinsband;
- (7) de vraag of er kinderen zijn geboren uit dit huwelijk en, als dit het geval is, hun leeftijd;
- (8) de ernst van de moeilijkheden die de (huwelijks)partner zal ondervinden indien hij/zij de vreemdeling zou volgen naar het land waarheen deze laatste kan worden uitgewezen, met name of er belemmeringen zijn die een terugkeer naar het land van herkomst bemoeilijken.

Uit de uitspraak van het EHRM inzake *Üner* (EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), §§ 55-58) volgt dat naast de voormelde *Boultif*-criteria desgevallend ook in de belangenafweging moeten worden betrokken:

- (9) het belang en welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de problemen die de kinderen waarschijnlijk zouden ondervinden in het land van herkomst van de vreemdeling;
- (10) de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst.

Het gewicht dat aan elk van de respectievelijke criteria moet worden gehecht, varieert naargelang de specifieke omstandigheden van de voorliggende zaak (EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 70).

De Raad stipt aan dat het derde *Boultif/Üner*-criterium zo is ontworpen om de mate te beoordelen waarin kan worden verwacht dat de betrokken vreemdeling strafbare feiten pleegt. Het is in die zin dat rekening moet worden gehouden met het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van de betrokken vreemdeling tijdens die periode. In het bijzonder moet aan een geruime periode van goed gedrag noodzakelijkerwijze een zeker gewicht worden gegeven in de beoordeling van de bedreiging die een vreemdeling vormt voor de samenleving (EHRM 2 augustus 2001, nr. 54273/00, Boultif/Zwitserland, § 51; EHRM 23 juni 2008, nr. 1638/03, Maslov/Oostenrijk, § 90; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan/Verenigd Koninkrijk, § 41; EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, A.A./Verenigd Koninkrijk, §§ 63 en 68).

Er moet *in casu* worden onderzocht of de inmenging in het privé- en/of gezinsleven noodzakelijk is, met name of de inmenging wordt gerechtvaardigd door een dwingende maatschappelijke behoefte en proportioneel is met het nagestreefte doel (EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 54; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, §§ 51 en 53). Zoals uiteengezet, vereist dit dat de verweerder een zorgvuldige en redelijke afweging moet maken tussen het belang van de verzoekster enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het handhaven van de openbare orde anderzijds.

Vooreerst wordt in de bestreden beslissing als volgt geoordeeld:

“Op 28.01.2021 werd u aangehouden en werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Antwerpen uit hoofde van mensenhandel; valsheid in geschriften en gebruik – particulieren; bedevorming – deelname.

Op 25.05.2021 werd het aanhoudingsbevel onder voorwaarden opgeheven.

Op 16.03.2023 werd u door het Hof van Beroep te Antwerpen (op beroep CR Antwerpen d.d. 28.06.2022) veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 jaar, een geldboete van 272.000,00 euro (vervangende gevangenisstraf: 90 dagen) met uitstel voor een periode van 3 jaar voor 204.000,00 euro en ontzette u voor de duur van 5 jaar uit de rechten voorzien in artikel 31, lid 1 van het Strafwetboek daar u zich schuldig heeft gemaakt aan ten aanzien van 34 slachtoffers, het misdrijf mensensmokkel te hebben gepleegd, zijnde het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensdeel, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of u de hoedanigheid van leidend persoon had of niet (34 slachtoffers) (feiten gepleegd tussen 01.09.2017 en 28.01.2021); aan gepoogd te hebben ten aanzien van 12 slachtoffers, het misdrijf mensensmokkel te plegen hebben gepleegd, zijnde het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, waarbij het voornemen om een misdaad te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaakten en alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk, zijn gestaakt of hun uitvoering hebben gemist, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een

criminele organisatie betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet (12 slachtoffers) (feiten gepleegd tussen 01.01.2019 in de periode van 01.10.2018 tot en met 28.01.2021) en aan wetens en willens betrokken geweest te zijn bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluiten politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft (feit gepleegd in de periode van 01.12.2016 tot en met 28.01.2021).

Op 30.10.2023 meldde u zich aan bij de gevangenis te Antwerpen ten gevolge van de veroordeling d.d. 16.03.2023. Bij vonnis van de Strafvuistvoeringsrechter d.d. 14.02.2024 werd u Elektronisch Toezicht (hierna: E.T.) toegekend. Dit zal pas een effectieve aanvang kennen mits voorlegging van een geattesteerde tewerkstelling die niet verbonden is aan de N. (...) Holding en het stopzetten van de inschrijving van dit bedrijf op uw verblijfsadres. Op het moment van het opstellen van onderhavige beslissing (04.03.2024) kende het E.T. nog geen aanvang.

+++

U boet een gevangenisstraf van 3 jaar uit voor feiten van mensenhandel en bendevoering. Uw strafeinde is op uw huidige detentiefiche bepaald op 04.07.2026. Van 01.12.2016 tot en met 28.01.2021 nam u actief deel aan de activiteiten van een criminele organisatie die zich hoofdzakelijk bezig hield met het plegen van feiten van mensensmokkel. Door mensensmokkel wordt het overheidsbeleid inzake bestrijding van illegaal verblijf in en illegale toegang tot België en andere landen van de Europese Unie doorkruist en wordt bijgedragen aan het in stand houden van een illegaal circuit. U handelde daarbij uit winstoogmerk en niet uit menslievendheid zoals u trachtte voor te houden.

In juni 2020 startte de Federale Gerechtelijke Politie van Antwerpen een onderzoek naar aanleiding van een aantal meldingen.

Zo had de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) opgemerkt dat een groeiende groep mensen van Surinaamse origine verblijfsrecht in België trachtte te bekomen waarbij telkens overeenkomsten voorgelegd werden van E. T. A. (...) terwijl slechts twee personen effectief ingeschreven waren in de databanken van Dimona; de contracten werden steeds door u ondertekend en later door R. (...) M. en/of N. (...) M.; de betrokken personen verbleven steeds op een aantal dezelfde adressen die werden onderverhuurd; bijna alle adresregistraties waren voor een periode van minder dan een jaar en er werd verhuisd tussen de verschillende adressen; medewerkers van de firma E. T. A. (...) zouden de overbrenging van deze personen faciliteren tegen forse betaling; DVZ ontving ook een anonieme melding dat een criminele organisatie zich bezig zou houden met mensensmokkel vanuit de regio Suriname naar Europa waarbij gebruik gemaakt werd van een reisbureau; de slachtoffers zouden tussen de 10.000 en 20.000 euro moeten betalen.

De Lokale Politie van Brasschaat stelde een sterke toename van mensen van Surinaamse origine die zich meldden bij de gemeentediensten met het oog op het opstarten van een procedure om verblijfsrecht te bekomen vast. Zij werden telkens vergezeld door u waarbij u zich steeds verbaal agressief gedroeg. De politie stelde vast dat de adressen waar deze personen verbleven, gehuurd werden door E. T. A. (...), dat deze panden vervolgens onderverhuurde aan de bewoners/slachtoffers, dewelke hier contant voor moesten betalen. De onderverhuurder verplaatste zich met een voertuig ingeschreven op naam van N. (...) M. De bewoners roteerden tussen verschillende appartementen waarbij u en A. (...) N. het aanspreekpunt bleken.

De Lokale Politie van Antwerpen had informatie dat diverse Surinaamse personen het pand gelegen in de (...)straat (...) in Antwerpen bewoonden en na enkele maanden roteerden. Bovendien waren op dat adres mensen aanwezig die er niet ingeschreven waren en werd het pas onderverhuurd door het reisbureau E. T. A. (...) via een persoon die zich verplaatste met een voertuig op naam van N. (...) M. Bij een controle op 27.02.2020 werd u in het pand aangetroffen, u bleek ook het pand te huren te (...) in B. (...) met voorlegging van een arbeidsovereenkomst als commercieel manager van E. T. A. (...).

Naar aanleiding van het onderzoek werden verschillende tapmaatregelen opgestart. Het strafonderzoek heeft uitgewezen dat het ging om een criminele organisatie die zich hoofdzakelijk bezig hield met het plegen van feiten van mensensmokkel. De criminele organisatie was internationaal vertakt met als draaischijf het reisagentschap E. T. A. (...) dat filialen had in België, Nederland en Suriname. De slachtoffers van de organisatie waren voornamelijk van Surinaamse afkomst en werden vaak via voormeld reisagentschap (met een visum en/of arbeidsovereenkomst) vervoerd vanuit Suriname. De slachtoffers kwamen in contact met de

organisatie via mond-tot-mond reclame en werden door verschillende kennissen van de organisatie aangebracht. Soms gebeurde dit éénmalig doch ook vaak gestructureerd, waarbij de leider van de criminele organisatie, A. (...) N., voorzag in een commissie voor de aanbrengrer(s). De arbeidscontracten voorgelegd aan DVZ werden niet weerspiegeld in de officiële registratie van de werknemers via Dimona. De overeenkomsten werden ondertekend door u, R. (...) M. en N. (...) M.

De criminele organisatie hanteerde een vernuft systeem met als einddoel het bekomen van een Belgische verblijfstitel voor de slachtoffers. De slachtoffers werden door de organisatie begeleid bij de procedure voor het verwerven van verblijfsdocumenten en inschrijving in de registers van de gemeente. Naargelang de situatie of de voorkeur van het slachtoffer kon gekozen worden voor verschillende formules en dit tegen betaling.

Zo was er de formule van internationale bescherming. Hoewel een asielaanvraag voor een Surinamer in België slechts zelden wordt aanvaard, heeft een groot aantal slachtoffers dit toch geprobeerd op aanraden van de criminele organisatie. De controleperiode van DVZ en de 'voorlopig' legale toestand van de slachtoffers liet de criminele organisatie toe om ondertussen andere stappen te ondernemen. Veel slachtoffers werden door de criminele organisatie in deze procedure begeleid.

Er was ook de mogelijkheid om te kiezen voor de formule van gezinshereniging met een reëel familielid. Vaak had het slachtoffer een familielid in Nederland, echter was het beleid daar strenger. Ter verkrijging van een Belgische verblijfstitel voor het slachtoffer diende dit familielid, tijdens de eerste fase van het proces, in België ingeschreven te worden. Ter staving van de solvabiliteit van het Nederlandse familielid in België voorzag de criminele organisatie vaak een vals contract op naam van het reisbureau E. T. A. (...). Opdat het familielid zou worden ingeschreven moest deze persoon minstens enkele dagen 'verhuizen' naar België om te wachten totdat de wijkagent hem of haar zou inschrijven. Zij hadden nooit de intentie om in België te blijven en bleven enkel tot de wijkagent hen had ingeschreven om nadien terug te keren naar Nederland.

De organisatie voorzag zelf in inschrijvings- en verblijfsadressen. Ze hielden in de periode van 2018 tot 2021 een aantal panden zelf in beheer. Het viel op dat het beheer in handen van de organisatie bleef totdat er problemen waren qua wanbetaling en/of problemen met de wijkagent ontstonden. Vanaf dan werd het pand verlaten. De panden werden op kosten van de slachtoffers bemeubeld door de organisatie. Uit het dossier bleek dat er inschrijvingsgeld moest betaald worden aan de organisatie (veelal 150 euro per maand lopende de inschrijving). Naast huurgeld en vergoeding van de vaste kosten en/of energie moesten de slachtoffers vaak ook een huurwaarborg betalen, terwijl het pand reeds lange tijd in beheer was door de criminele organisatie. Er werd een aanzienlijke som verdiend via de onderhuur omdat er meer gevraagd werd aan de onderhuurders dan wat aan de eigenaar-verhuurder betaald werd. Bovendien werden de gelden die door de onderhuurders betaald werden niet steeds correct doorgestort, wat voor problemen met de eigenaars zorgde die dan met uithuiszetting dreigden. De slachtoffers werden door de organisatie vaak verhuisd van het ene pand naar het andere, rekening houdend met de noden van nieuwe klant(en) en/of wegvallen van oude klant(en) en/of problemen.

Om de panden in beheer te krijgen, deden de leden van de criminele organisatie zich voor als kandidaat huurders, al dan niet onder eigen naam of die van een stroman. Ter staving van hun solvabiliteit maakten ze ook hier vaak gebruik van valse contracten en loonstroken van het reisbureau E. T. A. (...). De verhuurders sloten dan te goeder trouw een huurcontract af met de leden van de criminele organisatie die op hun beurt het pand onderverhuurden aan de slachtoffers. Meer dan eens betaalde de criminele organisatie de huur van de panden niet, wat leidde tot problemen met de verhuurders die verdere stappen ondernamen wat dan weer resulteerde in bedreigingen door de leden van de criminele organisatie.

Tenslotte werd het slachtoffer uiteindelijk zelf ingeschreven in België op het adres van het reeds ingeschreven familielid en werd een verblijfskaart in de hoedanigheid van familielid aangevraagd (echtgenoot, bloedverwant, aanverwant, ander familielid, feitelijke partner in het kader van een duurzame relatie). Om deze onderlinge relatie (al dan niet duurzaam) te bewijzen, schuwde de criminele organisatie het gebruik van valse stukken niet. Zo werden er documenten, foto's, communicaties geënceneerd om toch maar enige relatie te kunnen aantonen.

Slachtoffers konden ook kiezen voor een formule van gezinshereniging met een fictieve partner via wettelijke samenwoning of feitelijk partnerschap. Hierbij werd dezelfde werkwijze als supra beschreven toegepast, alleen werd hier gebruik gemaakt van een voor het slachtoffer onbekende persoon, een stand in als het ware. Ook hier werd gebruik gemaakt van valse stukken, foto's en in scène gezette communicatie. Terzijde wordt opgemerkt dat het -in het kader van de door u gepleegde feiten- niet onredelijk is zich vragen te stellen bij de wettelijke samenwoning die u van 20.01.2015 tot 23.03.2017 aanging met M. S. (...) (geboren op (...).1977 te Paramaribo, Suriname). Door de wettelijke samenwoning opende u het verblijfsrecht voor M. S. (...), inmiddels heeft hij de Belgische nationaliteit.

Tenslotte was er ook de formule van arbeid. Een aantal slachtoffers is vanuit Suriname naar België gekomen onder het mom van een tewerkstelling bij het reisbureau E. T. A. (...) waarbij er ook valse contracten opgesteld werden. U was zeer actief betrokken bij de smokkelactiviteiten als een soort 'zakelijke rechterhand' van A. (...) N., de leider van de criminele organisatie. Bij de huiszoeking op uw adres werd een blad getiteld "Vreemdelingen en juridische zaken" aangetroffen met klanten, de door hen gekozen procedure en het bedrag dat ze moesten betalen alsmede de contactpersoon. Volgens dit blad bedroeg de vraagprijs voor de procedure asiel 1450 tot 1500 euro, kostte de procedure gezinshereniging tussen 3000 en 4500 euro en de procedure partnerschap tussen 4000 en 13.000 euro.

Toen de organisatie gelet op het strengere asielbeleid in Nederland besloot een filiaal op te richten in België, richtte u in 2017 de eenmanszaak E. T. (...) op. De zaak ging na een jaartje failliet. De activiteiten werden overgenomen door R. (...) M. die een eenmanszaak oprichtte. Deze eenmanszaak werd in 2019 omgevormd tot E. T. A. (...) BV.

Met betrekking tot uw rol in het hele gebeuren vermeldt het arrest d.d. 16.03.2023: "Zij voert instructies uit inzake het ontvangen van gelden en het maken van overschrijvingen; Het bijhouden van het overzicht inzake betaalde huurgelden; Inschrijving in de gemeente en opvolging van de aanvragen; Het zoeken van huur- en koopwoningen en het onderhouden van contacten met hypotheek adviseurs waarbij er valse loon- en contractgegevens worden voorgelegd; Het opmaken van dossiers en het klasseren van documenten in de dossiers; Contact met advocaten van klanten; ophalen van cash gelden en het uitschrijven van kwitanties; het afsluiten van verzekeringen voor klanten (WhatsApp berichten – stuk 174 deel 8/12). Bij de huiszoeking in haar verblijfplaats worden 'to do-lijstjes' aangetroffen in verband met klanten van E. T. A. (...) alsook een lijst met klanten; het totaal bedrag dat ze moeten betalen, de formule die ze gekozen hebben en hun contactpersoon (stuk 218 deel 9/12)."

De gepleegde feiten zijn bijzonder ernstig en getuigen van een criminele ingesteldheid. Dergelijke feiten kunnen en mogen binnen onze samenleving niet getolereerd worden. U vervulde een belangrijke rol in de keten van de mensensmokkel. Door mensen te smokkelen, hen over te brengen van Suriname (naar Nederland en vervolgens) naar België, in strijd met het nationaal recht, ondermijnde u samen met de andere leden van de criminele organisatie de openbare orde en bemoeilijkten jullie de overheidscontrole op de mensen die zich op het grondgebied bevinden. Dergelijke grootschalige vorm van mensensmokkel genereert een groot, quasi ongreepbaar illegaal vermogen. Het leidt tot verdere criminaliteit en illegale tewerkstelling die een maatschappij ontwricht. Het is pervers dergelijke sommen te vragen van mensen die zich in uitzichtloze situaties bevinden en bereid zijn geld te betalen voor wat zij als mogelijk hun enige uitweg naar een beter leven zien. Daarbij komt dat u door uw handelen bijgedragen heeft aan een ondermijning van het draagvlak voor het internationaal vluchtelingenbeleid binnen de Belgische en Europese samenleving. Mensensmokkel is een criminele activiteit die wereldwijd een grote kostenpost vormt voor de samenleving.

De Strafvuotoeringsrechter kende u op 14.02.2024 E.T. toe. Uit het vonnis blijkt: "Zowel de gevangenisdirecteur als het Openbaar Ministerie adviseren hierbij negatief voor de door u gevraagde maatregel. Beide wijzen naar uw geplande woonst, en tewerkstelling, die sterk verbonden zouden zijn met de personen, de consoorten N. (...), en de firma's, rond de holding N. (...), die samen met u werden veroordeeld en in de schoot waarvan de gepleegde misdrijven werden gepleegd. [...] U gaf aan opnieuw te willen gaan werken als verpleegkundige. Dit gegeven werd, en wordt (zie verder), op zich niet geattesteerd. Wel werd er een emailbericht aan uw dossier gevoegd waaruit blijkt dat u opnieuw tewerkgesteld kan worden binnen één van de bedrijven van de holding N. (...). Het Openbaar Ministerie geeft aan dat de eigenaars van de holding N. (...) gekend zijn omwille van dubieuze praktijken en stelt dat dit geen geschikte tewerkstelling is voor u. Verder blijkt ook dat het bedrijf N. (...) Holding is ingeschreven op uw verblijfsadres te (...). Op 29 januari 2024 kwam op de griffie van de Strafvuotoeringsrechter een document toe, schijnbaar van u afkomstig, waarin gemeld werd dat u iedere verdere samenwerking met de firma's van de N. (...) Holding wenst te verbreken. U stelt opnieuw te willen gaan werken als verpleegkundige via het interimbureau (...). U geeft aan dat van zodra u weet wanneer u terug in de mogelijkheid bent om te gaan werken, er een planning zal kunnen worden opgemaakt. De PSD stelde geen specifieke problemen vast waardoor u een begeleiding behoeft. Uit de voorliggende maatschappelijk enquête blijkt wel dat u met financiële problemen kampt. De Strafvuotoeringsrechter verwacht dat u deze bespreekt met uw justitieassistent en openheid verleent m.b.t. uw financiële situatie. U hebt geen burgerlijke partijen te vergoeden. De Strafvuotoeringsrechter wenst u de mogelijkheid te bieden om uw voornemens waar te maken. U geeft aan iedere verdere samenwerking met de firma's en de personen rond N. (...) Holding te willen stopzetten. Mits voorlegging van een geattesteerde tewerkstelling die niet verbonden is aan de N. (...) Holding en het stopzetten van de inschrijving van dit bedrijf op uw verblijfsadres, kan u een elektronisch toezicht worden toegekend."

Dat de Strafvuotoeringsrechter zich bereid toont u de mogelijkheid te bieden om uw voornemens waar te maken, betekent niet dat een risico op recidive uitgesloten is. Zeker wanneer u niet verder nauwgezet

opgevolgd zou worden door Justitie, temeer daar u blijkbaar met financiële problemen kampt en feiten die u vele jaren lang gepleegd heeft zeer lucratief zijn. Uw band met het hoofd van de criminele organisatie gaat volgens uw schrijven reeds terug tot 2007. Dat u zich bereid toont weer in de zorgsector te gaan werken, verandert niks aan voorgaande. U zou in het verleden ook in die sector gewerkt hebben en u bleek niet tevreden met wat u daar kon verdienen. U koos er immers voor uw inkomsten aan te vullen met de opbrengsten van criminele activiteiten. Ook het gegeven dat u tussen de opheffing van het aanhoudingsbevel onder voorwaarden op 25.05.2021 en uw opsluiting op 30.10.2023 schijnbaar geen nieuwe feiten pleegde, kan onderhavige maatregel niet milderen: ondertussen was de procedure voor strafrechtelijke bestraffing hangende en het was in uw belang zich aan de geldende wetten te houden.

De internationale georganiseerde smokkel van vreemdelingen is een fenomeen dat afbreuk doet aan de waardigheid van de mens omdat de mens daarbij slechts als handelswaar wordt gezien, waarmee geld te verdienen valt. U heeft bijgedragen aan het in stand houden van een illegaal circuit en dus aan onwenselijke activiteiten. Het is niet onredelijk om uit het gegeven dat u zich liet inschakelen in een internationaal opererende criminele organisatie met het oog op onwettig geldgewin af te leiden dat u weldegelijk een sociaal gevaarlijke ingesteldheid heeft. U hebt zich bereid getoond geld te verdienen door misbruik te maken van de moeilijke situatie waarin de slachtoffers zich bevonden en hebt er totaal geen moeite mee gehad om de overheid op allerlei manieren te belieden en bedriegen. De door u gepleegde feiten wegen veel zwaarder door dan de belangen die u in België kan doen gelden.

Feiten van mensensmokkel met gebruikmaking van vervalste stukken en in georganiseerde en gestructureerd verband getuigen van een ernstige normvervalsing en een gebrek aan respect voor de integriteit van de slachtoffers, wiens precaire situatie wordt uitgebuit louter met het oog op makkelijk geldgewin. Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de handhaving van de openbare orde.

Gelet op de bijzondere ernst van de feiten, het deel uitmaken van een criminele organisatie, uw rol binnen de organisatie, de duur van de incriminatieperiode en uw laakbare persoonlijkheid die er geen problemen in ziet geld te verdienen door misbruik te maken van de slechte situatie van anderen, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. Uit voorgaande blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de openbare orde en ter preventie van strafbare feiten.”

De verzoekster brengt in het licht van de aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM geen enkele betwisting inzake deze motieven naar voor. Voorts kan worden verwezen naar wat hoger onder punt 3.2.4. werd uiteengezet. Het staat dan ook vast dat de verzoekster een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt.

De verzoekster verwijst enerzijds naar haar meerderjarige dochter die bij haar inwoont, alsook naar haar privéleven.

In de bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd over de meerderjarige dochter van de verzoekster:

“Uit de vragenlijst hoorrecht die u invulde, blijkt dat u slechts één familielid heeft in België, namelijk uw meerderjarige dochter V. R. L. D. (...) (geboren op (...).2005 te G. (...), Nederlandse nationaliteit, EU kaart geldig tot 01.07.2026). Uit de geboorteakte die voorgelegd werd bij haar verblijfsaanvraag blijkt dat enkel de moederlijke afstamming vaststaat. U verklaarde dat uw dochter graag zwanger wil worden en kinderen wil krijgen en dat u dat graag van dichtbij wil meemaken. U wil haar graag helpen met zorg en oppas.

Daar waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, ligt het anders in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen. Opdat een relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen, onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewone affectieve en emotionele banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33) (EHRM 13 februari 2001, nr. 47160/99, Ezzouhdi v. Frankrijk, par. 34). Uw dochter bezoekt u in de gevangenis. Het gegeven dat uw dochter u (voornamelijk virtueel, doch soms ook in levende lijve) komt bezoeken in de gevangenis is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt, maar doet niet getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. U diende uw eerste verblijfsaanvraag in op 05.04.2014. Uit de mail van de gemeente die de aanvraag aan DVZ overmaakte blijkt: “Betrokkene werkt in G. (...). Mevrouw wenst zich NIET uit te schrijven in NL. Mevrouw wenst zich in beide landen in te schrijven. Haar dochter is nog schoolgaande in NL en wenst dit niet te wijzigen. Mevrouw beweert dagelijks naar haar werk in NL (G. (...)) te rijden.” Uw tweede verblijfsaanvraag, de verblijfsaanvraag naar aanleiding van dewelke u verblijfsrecht verwierf, diende u in op 11.12.2014. Voor uw dochter werd pas op 06.09.2017 een aanvraag ingediend. Uw dochter (of u voor haar als haar wettelijk vertegenwoordiger) verklaarde bij haar

verblijfsaanvraag dat zij op 01.08.2017 in België aankwam. Uit het gegeven dat uw dochter nog ruim 2,5 jaar in Nederland bleef nadat u in België kwam wonen, blijkt dat jullie ook wanneer u niet in detentie zat niet altijd als gezin samengeleefd hebben. Nu u sinds 30.10.2023 ononderbroken in detentie zit, kan u hoe dan ook niet voor uw dochter zorgen. Er kan niet worden geconcludeerd dat er een zodanige afhankelijkheid is dat uw dochter zonder uw fysieke nabijheid niet zou kunnen functioneren.

Er kan aangenomen worden dat zij, ook al is ze nog jong, reeds in grote mate voor zichzelf kan instaan. Dat zij een eigen gezin wenst te beginnen, bevestigt dat enkel maar. Financiële steun kan u haar desgewenst ook vanuit Nederland geven. Er werd geenszins aangetoond dat er sprake is van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie. Zij kan België vrijelijk in- en uitreizen en ze kan u dan ook zo vaak zij wenst komen bezoeken in Nederland. Daarnaast kunnen jullie regelmatig contact onderhouden via de moderne communicatiemiddelen. Dat u wanneer zij ervoor kiest in België te blijven, niet kan instaan voor de zorg voor toekomstige kleinkinderen, is enkel en alleen een gevolg van uw deelname aan de activiteiten van een criminele organisatie die zich hoofdzakelijk bezig hield met het plegen van feiten van mensensmokkel.

Uw dochter zou er eventueel vrijwillig voor kunnen kiezen om samen met u terug te keren naar Nederland. Er werden hiertoe geen onoverkomelijke hinderpalen aangetoond. Het is duidelijk dat zij banden heeft met Nederland, ze koos er in het verleden blijkbaar voor u niet naar België te vergezellen omdat zij haar school in Nederland wenste af te maken. Ze heeft de Nederlandse nationaliteit en heeft er het grootste deel van haar leven gewoond. Haar maternale grootouders en tantes wonen er en het is niet onredelijk te veronderstellen dat ze er nog vrienden heeft. Ze zou dan het contact met vrienden in België kunnen onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en bezoeken.

Nogmaals wordt herhaald dat de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit zodanig is dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde."

De verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat haar dochter, die meerderjarig is, bij haar inwoont. De verzoekster beperkt zicht echter tot een loutere bewering die zij niet staaft aan de hand van enig objectief bewijs.

Bovendien blijkt uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat de staatssecretaris wel degelijk verzoeksters banden met haar meerderjarige, jongvolwassen, dochter in rekening bracht. Zo verwijst de staatssecretaris naar de rechtspraak van het EHRM waaruit blijkt dat opdat een relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen er bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist zijn. De staatssecretaris erkent dat de dochter van de verzoekster haar bezocht in de gevangenis, maar beschouwt dit enkel als een bewijs van een normale affectieve familiale band en niet een bewijs van een bijzondere afhankelijkheid van elkaar. Verder wijst de staatssecretaris erop dat de verzoekster op 5 april 2014 een eerste verblijfsaanvraag heeft ingediend, die geweigerd werd, dat haar tweede verblijfsaanvraag van 11 december 2014 wel werd ingewilligd, doch dat haar dochter pas op 6 september 2017 een verblijfsaanvraag heeft ingediend en deze dochter verklaarde sinds 1 augustus 2017 in België te verblijven. De verzoekster betwist deze vaststellingen niet. De staatssecretaris stelt dan ook op goede gronden vast dat, ook wanneer de verzoekster niet in detentie verbleef, zij niet altijd als een gezin met haar dochter heeft samengewoond. Bijgevolg kon ook in redelijkheid worden gesteld dat er geen sprake is van een zodanige afhankelijkheid dat de dochter niet zonder de fysieke nabijheid van de verzoekster zou kunnen functioneren. De staatssecretaris erkent overigens ook dat verzoeksters dochter nog erg jong is, maar meent dat aangenomen kan worden dat zij reeds in grote mate voor zichzelf kan instaan, hetgeen bevestigd wordt door haar wil om een eigen gezin te stichten. De staatssecretaris geeft tevens aan dat de verzoekster haar dochter ook financieel kan steunen vanuit Nederland, dat er geen sprake is van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie en dat de dochter België vrij in en uit kan reizen zodat zij de verzoekster kan gaan bezoeken in Nederland zo vaak als zij dit wenst. De staatssecretaris wijst er ook op dat de verzoekster regelmatig contact kan houden met haar dochter via moderne communicatiemiddelen. De staatssecretaris motiveert dat het gegeven dat de verzoekster niet zou kunnen instaan voor de zorg voor de eventuele toekomstige kleinkinderen, wanneer de dochter ervoor kiest om in België te blijven, enkel het gevolg is van de deelname van de verzoekster aan de activiteiten van een criminele organisatie die zich bezig hield met het plegen van feiten van mensensmokkel.

Daarnaast schuift de staatssecretaris de hypothese naar voor dat de dochter van de verzoekster er ook voor zou kunnen kiezen om samen met de verzoekster terug te keren naar Nederland. De staatssecretaris stelt vast dat hiertoe geen onoverkomelijke hinderpalen worden aangetoond en het duidelijk is dat zij banden heeft met Nederland en de dochter in het verleden ervoor koos om de verzoekster niet naar België te vergezellen, maar wel om haar school in Nederland af te maken. De staatssecretaris motiveert dat ze de Nederlandse nationaliteit heeft en er het grootste deel van haar leven heeft gewoond, haar maternale grootouders en tantes er nog wonen en het niet onredelijk is om te denken dat ze er nog vrienden heeft, het contact met haar Belgische vrienden kan onderhouden worden via moderne communicatiemiddelen en bezoeken.

Tot slot herhaalt de verweerder dat de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit verzoeksters gedrag voortvloeit zodanig is dat haar familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

De verzoekster doet in haar verzoekschrift niets meer dan te beweren dat zij samenwoont met haar dochter. Zij gaat echter niet op concrete wijze in op de concrete motieven van de bestreden beslissing aangaande de banden met haar meerderjarige dochter en het besluit dat verzoeksters familiale banden in België geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde. De verzoekster toont niet aan dat deze belangenafweging zou getuigen van een onredelijke of onzorgvuldige besluitvorming.

Daarnaast verwijst de verzoekster naar haar privéleven in België. Zij stelt dat zij hier haar werk heeft en dat haar sociaal leven zich in België afspeelt.

In de bestreden beslissing wordt over het privéleven van de verzoekster als volgt gemotiveerd:

“Het wordt hier hoe dan ook niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België verlaat. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u desgewenst ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Nederland.

Het gegeven dat u in het verleden gewerkt hebt in België, dat u bereid bent in de toekomst opnieuw te gaan werken en aan de slag zou kunnen bij uw voormalige werkgever, doet niks af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. U heeft in het verleden ook in Nederland gewerkt en er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u er niet opnieuw aan de slag zou kunnen.

Er kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met Nederland alwaar u geboren en opgegroeid bent en een groot deel van uw leven gewoond heeft. U gaf aan er nog familie te hebben (ouders en twee zussen).

Door mensensmokkel wordt het overheidsbeleid inzake bestrijding van illegaal verblijf in en illegale toegang tot België en andere landen van de Europese Unie doorkruist en wordt bijgedragen aan het in stand houden van een illegaal circuit. Gedurende meerdere jaren heeft u -niet alleen de slachtoffers maar ook- de Belgische overheid belogen en bedrogen. Er bestaat een risico dat u de openbare orde in de toekomst opnieuw zal schenden. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.”

Zoals hoger reeds werd vastgesteld, dient te worden opgemerkt dat de verzoekster niet aantoonde dat zij reeds was tewerkgesteld op het moment dat de bestreden beslissing werd genomen. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de staatssecretaris in de belangenafweging wel degelijk rekening heeft gehouden met het gegeven dat de verzoekster in België, gelet op de duur van haar verblijf, een privéleven heeft opgebouwd, dat zij hier in het verleden heeft gewerkt en in de toekomst ook terug wil werken en dat haar sociale leven zich hier afspeelt. In tegenstelling tot wat de verzoekster lijkt voor te houden, brengt zij geen elementen bij die de verweerder ter kennis waren en die ten onrechte door de verweerder werden veronachtzaamd bij het nemen van de bestreden beslissing.

Uit de omstandig gemotiveerde bestreden beslissing blijkt dat de verweerder zich op het standpunt heeft gesteld dat het gevaar dat de verzoekster vormt voor de openbare orde in de belangenafweging zwaarder doorweegt dan verzoeksters belangen met betrekking tot haar privéleven in België. De verzoekster toont niet aan dat deze belangenafweging niet redelijk of ondeugdelijk is.

Het weze tot slot nogmaals benadrukt dat het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven en voor het familie- en gezinsleven niet absoluut is en de staatssecretaris in de bestreden beslissing vaststelt dat het gedrag van de verzoekster een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving en er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van het verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten.

3.2.7. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekster niet aantoont dat de verweerder op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot het bestreden besluit is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht of van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden aangenomen. Evenmin wordt een schending van artikel 44*bis* van de Vreemdelingenwet aangetoond.

De verzoekster slaagt er niet in aan te tonen dat er *in casu* werd uitgegaan van een onzorgvuldige feitenvinding, zodat ook de schending van de zorgvuldigheidsplicht niet kan worden aangenomen.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat evenmin wordt aannemelijk gemaakt dat het bestreden besluit blij zou geven van een onevenredige inmenging in het door artikel 8 van het EVRM beschermde familie- en privéleven van de verzoekster. Een schending van artikel 8 van het EVRM is derhalve niet aangetoond.

3.3. Het enig middel is, in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE